

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สุจินดา นวนแก้ว

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 "

ของ สุจินดา นวนแก้ว

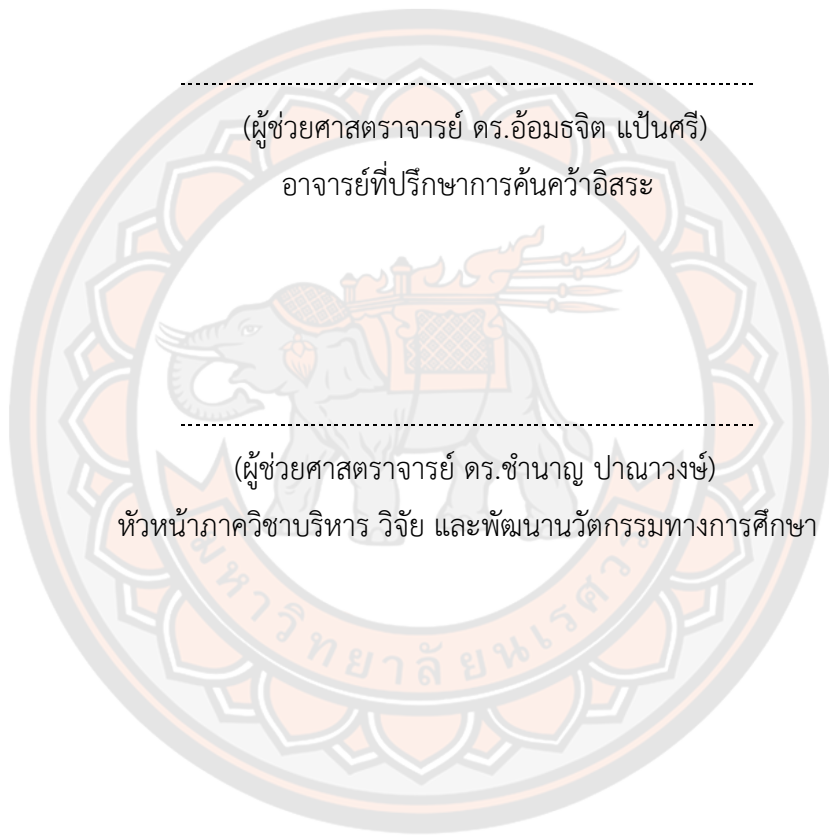
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต แป้นศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	สุจินดา นวนแก้ว
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต เป้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. วิจัยและประเมินทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะ, ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เวลาในการทำแบบฝึกทักษะ ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน และ 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบไม่อิสระ และการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.34) และผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 78.05/78.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลการใช้แบบฝึกทักษะพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.48)

Title	THE DEVELOPMENT OF SKILL EXERCISES WRITING KAAP IN CONJUNCTION WITH THE COOPERATIVE LEARNING MANAGEMENT TECHNIQUE LT (LEARNING TOGETHER) FOR MATHAYOMSUKSA 4
Author	Sujinda Nuankaew
Advisor	Assistant Professor Omthajit Pansri, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Educational Research and Evaluation - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Skill exercises, Skill Writing kaap, Cooperative learning management technique LT

ABSTRACT

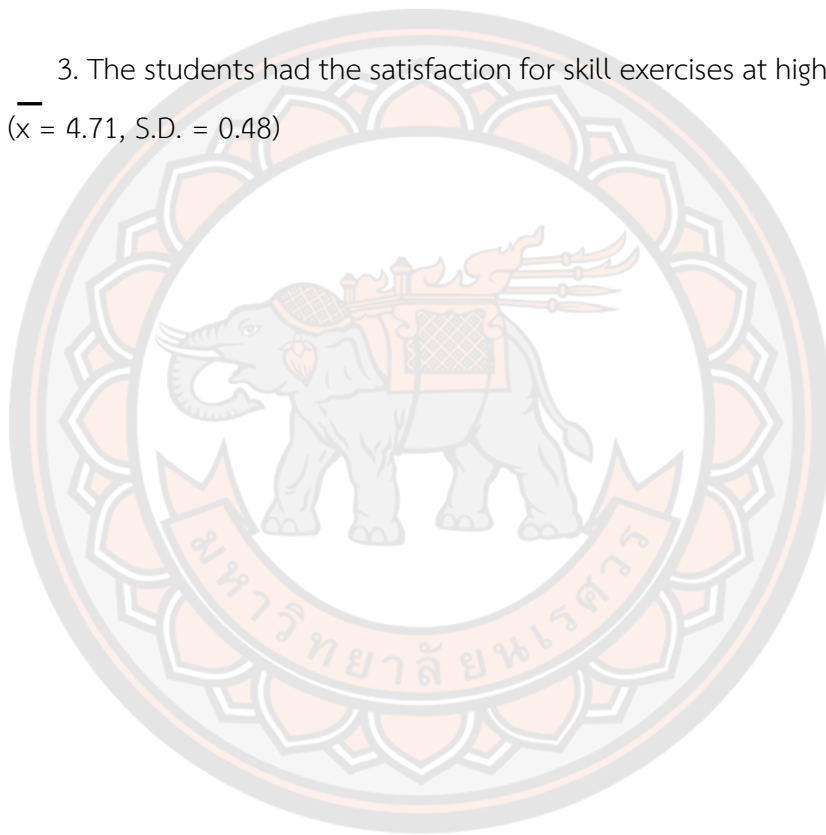
The research purposes were the development of skill exercises Writing Kaap in conjunction with the cooperative learning management technique LT (Learning Together) for Mathayomsuksa 4 students. The research procedure comprised of research and development. There were 3 steps as follows: Step one: to create and evaluate the efficiency skill exercises of at the level 75/75. Proceed to create skill exercises to evaluate their suitability by three experts and then activities were used with 3 students to check the language and time spent on skill exercises, after that they were used with 9 students and 30 students respectively to analyze the efficiency of them. The research instruments were assessment form for suitability of learning activities, evaluation form to quality of writing criterion kaap and writing skill test form kaap. The statistical data analyses were percentage, mean, S.D., Step two: to use skill exercises with 25 students who were experimental samples. The statistical data analyses were mean, t-test dependent sample and t-test one sample. Step three: to evaluate student's satisfaction who learned by skill exercises. The research instruments were assessment of students satisfaction form. The statistical data analyses were mean, S.D.

The results of the research were as follows:

1. Skill exercises were suitability at the high level ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.34) and the result of efficiency equal 78.05/78.50 which met the criteria 75/75.

2. The results of using skill exercises found that the posttest was higher than the pretest at the statistical significance .05 and posttest was higher than the determined criterion of 75 percent at the statistical significance .05

3. The students had the satisfaction for skill exercises at highest level in total parts. ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.48)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อ้อมรจิต แป้นศรี อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และอาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้ต่าง ๆ ประสบการณ์ และดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างรังโสติสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ครูณัฐนันท์ แก้วพวง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนยางโกณนวิทยา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนนครไทย และโรงเรียนยางโกณนวิทยา อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่เฝ้ากำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

สุจินดา นวนแก้ว

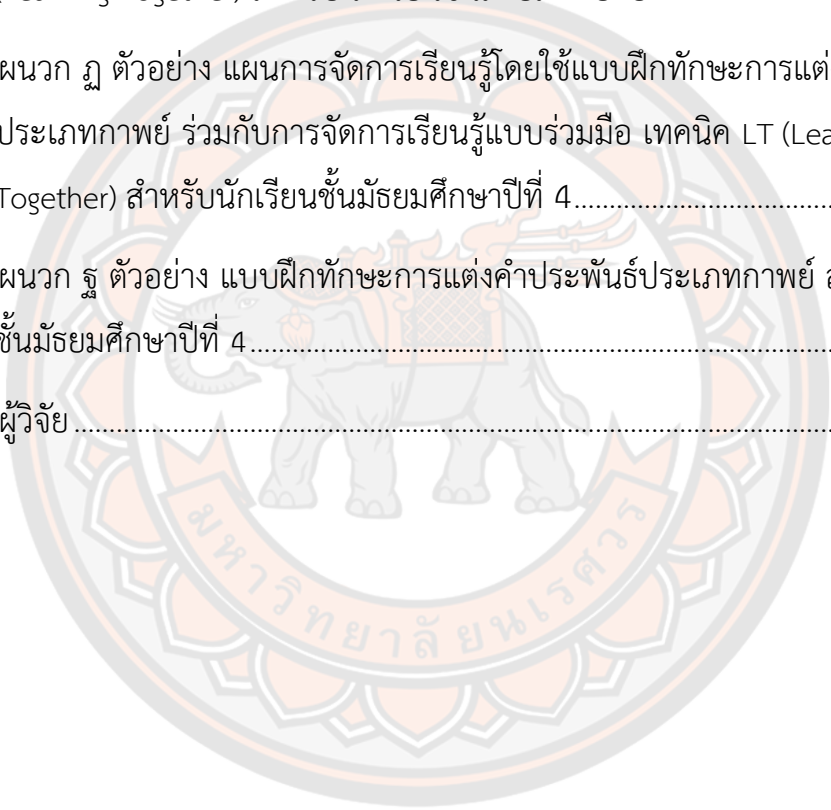
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	4
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	12
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์.....	21
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	28
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	34
5. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together).....	36

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	44
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	49
ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	49
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	59
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4.....	67
ตอนที่ 2 ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการ เรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4.....	73
ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	75
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	83

ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	90
ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	91
ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	93
ภาคผนวก ฉ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	95
ภาคผนวก ง ผลการพิจารณาคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	99
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	100
ภาคผนวก ฉ ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	102
ภาคผนวก ช ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	103
ภาคผนวก ซ ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน	104
ภาคผนวก ฌ ผลคะแนนการแต่งคำประพันธ์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่าง 25 คน	107

ภาคผนวก ฎ ผลการประเมินความสอดคล้องของคำถามที่ใช้วัดความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4	109
ภาคผนวก ฏ ผลการแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	111
ภาคผนวก ฐ ตัวอย่าง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	113
ภาคผนวก ฑ ตัวอย่าง แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	131
ประวัติผู้วิจัย	153

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	16
ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัยในการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	59
ตาราง 3 แสดงแบบแผนการวิจัยในการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับ นักเรียนชั้น.....	60
ตาราง 4 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่ง คำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	67
ตาราง 5 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	69
ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน...71	71
ตาราง 7 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน.....	72
ตาราง 8 แสดงการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 25).....	73

ตาราง 9 แสดงการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 25).....	74
ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	75
ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	91
ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	93
ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	99
ตาราง 14 แสดงค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	100
ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	102
ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	103
ตาราง 17 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน	104
ตาราง 18 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน.....	105

- ตาราง 19 แสดงผลคะแนนการแต่งคำประพันธ์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่าง 25 คน..... 107
- ตาราง 20 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของคำถามที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4..... 109
- ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4..... 111

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 ลักษณะบังคับของกาพย์ยานี 11	24
ภาพ 2 ลักษณะบังคับของกาพย์ฉบัง 16	26
ภาพ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย	48

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิต ซึ่ง การศึกษาในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและพัฒนาคนให้มีทักษะและ สมรรถนะระดับสูง มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้นโดยต้องมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องมี การพัฒนาคนและคุณภาพของคนให้เป็นผู้ที่มีปัญญา รู้จักเหตุและผล รู้จักแก้ปัญหาอย่างชาญฉลาด รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มุ่งพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมที่ดูงามทั้งการ ทำงาน และการอยู่ร่วมกันโดยยึดหลักว่าผู้เรียน มีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพโดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และ บุรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้อง กับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและเพื่อให้เราสามารถ อยู่ร่วมกันได้ด้วยความเข้าใจและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในสังคม ดังนั้นการสอนภาษาไทยจึงได้ เปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต ภาษาและการ สื่อสารจึงเป็นหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากภาษา คือเครื่องมือที่มนุษย์ ใช้สื่อสารในการดำรงชีวิต ปฏิสัมพันธ์กับ กลุ่มชนต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนโลกทัศน์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ของแต่ละกลุ่มชน ทั้งวจนภาษา (ภาษาที่ใช้ถ้อยคำ) และอวจนภาษา (ภาษาที่ไม่ใช้ถ้อยคำ) สำหรับ ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึง ความเจริญงอกงาม มีความเป็นเอกลักษณ์บ่งบอกถึงความรุ่งเรืองทางอารยธรรม และเป็นที่ภาคภูมิใจ ของคนไทยที่มีภาษาใช้ของตนเอง อย่างไรก็ตามการศึกษาในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนอง กับทิศทางการผลิตและพัฒนาคนให้มีทักษะและสมรรถนะระดับสูง มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้น โดยต้องมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และ

ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าให้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสาระสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนการนำไปใช้พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่

สภาพการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานโดยสรุปว่าคุณภาพของการจัดการศึกษาระหว่างสถานศึกษาซึ่งมีความแตกต่างกันสูง ยังมีประสิทธิภาพไม่สูงเท่าที่ควร มีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ผลการวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาภาษาไทย โดยในปี 2562 ผลคะแนน O – NET ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรายวิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามรายละเอียด พบว่าในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.03 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562) ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจสำหรับวิชาที่เป็นรายวิชาพื้นฐาน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียน (นางณัฐนันท์ แก้วพวง, 2562) เกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาไทยสาระที่ 4 พบว่าการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 มาตรฐาน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร ยังมีปัญหาในสาระหลักการใช้ภาษาในเนื้อหาของ การแต่งคำประพันธ์หรือการแต่งบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น จึงควรมีการปรับกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถด้านหลักการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์หรือการแต่งบทร้อยกรอง

การแต่งคำประพันธ์หรือการแต่งบทร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อจบการศึกษาจะต้องแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์ได้ การแต่งบทร้อยกรองสามารถ สื่อความหมายที่ได้อารมณ์อย่างลึกซึ้ง ทั้งยังมีส่วนช่วยให้จิตใจนุ่มนวลอ่อนโยน อึกheim เศร้าโศก สะเทือนใจ ฯลฯ ไปตามถ้อยคำอันประกอบด้วยสุนทรียรสนั้น ๆ ไปด้วย และบทร้อยกรองยังมีคุณค่าต่อผู้แต่ง (บุญเหลือ ใจมโน, 2555) ทั้งคุณค่าทางจิตใจ คือการได้พรรณนาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ถ้าแสดงออกในรูปแบบของร้อยกรองก็จะงดงาม คุณค่าทางสติปัญญา กล่าวคือ

ผู้แต่งได้ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณญาณในการเขียนซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลให้เพียงพอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความคิดให้แก่ผู้เขียน คุณค่าทางสังคม เมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวี จะเกิดความมั่นใจ เกิดความกล้าที่จะสร้างผลงานต่อไป ได้การยอมรับจากสังคม และคุณค่าทางการสื่อสาร คือ ทำให้กวีสามารถเล่าเรื่องราวหรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชม โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ด้วยความงามและความสำคัญทางภาษาดังกล่าวมาข้างต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า หลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับการแต่งคำประพันธ์หรือบทร้อยกรองไว้ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติและหลักการใช้ภาษาไทย กำหนดให้นักเรียนศึกษาระบบชาติภูมิเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของบทร้อยกรอง ซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาทางภาษาและมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจึงกำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทร้อยกรองตามวัยที่เหมาะสม คือ กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทร้อยกรองชนิดกาพย์ เป็นบทเรียนพื้นฐานที่นักเรียนควรรู้ เพื่อใช้ในการศึกษาวรรณคดีวรรณกรรมประเภทกาพย์ และงานเขียนบทประพันธ์ต่อไป โดยที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้รูปแบบของกาพย์ ซึ่งมีลักษณะฉันทลักษณ์เป็นการเฉพาะ อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดลักษณะคำประพันธ์ของไทยเอาไว้ให้ยั่งยืนต่อไปอีกด้วย แต่สำหรับการสอนแต่ง คำประพันธ์หรือแต่งบทร้อยกรองยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งปฤษฎา แจ่มแจ้ง (2554) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบอ่านและเขียนบทร้อยกรองเพราะคิดว่าเป็นเรื่องยากและไม่สามารถทำได้ ไม่สามารถนำคำมาเขียนได้อย่างหลากหลายและต่อเนื่องจึงเกิดความเบื่อหน่าย จึงทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการแต่งคำประพันธ์ เนื่องจากเห็นว่าน่าเบื่อ เข้าใจยาก ไม่มี ความจำเป็นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

สื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญในการแก้ปัญหาดังกล่าว แบบฝึกทักษะจึงเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ได้ดี เพราะแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนที่ทำได้ขึ้นอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการเรียนรู้ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน คือเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ สามารถวัดผล และประเมินผลการเรียน ช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน โดยใช้ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ข้อมูลหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาจัดการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน อันจะเป็นการส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งต่างคนต่างช่วยกันเรียนรู้ด้านเนื้อหาโดยละความสามารถ การแบ่งกลุ่มแบบนี้จะ

ทำให้คนเก่ง เอื้ออาทรช่วยคนปานกลาง และคนอ่อน มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ส่วนคนปานกลางก็จะเรียนรู้วิธีเรียนจากคนเก่งและเอื้ออาทรต่อคนอ่อน คนอ่อนก็จะได้รับความช่วยเหลือและส่งเสริมจากคนเก่งและคนปานกลาง ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการสอนซ่อมเสริม ดังนั้น สมาชิกทุกคนต้องช่วยเหลือกันเรียนรู้ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมรูปแบบการเรียนการสอนของกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2546) ซึ่งทศนา แคมมณี (2551) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ว่าเป็นกระบวนการการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถตามคะแนน (สูง - กลาง - ต่ำ) กลุ่มละ 4 - 5 คน ให้ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันโดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ สรุปคำตอบเป็นผลงานกลุ่มร่วมกัน และได้คะแนนเท่ากันทุกคน เทคนิคการเรียนร่วมกัน (Learning Together หรือ LT) เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน โดยสมาชิกในกลุ่มต้องร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่ม เนื่องจากสัมพันธ์ภายในกลุ่มจะสอนชีวิตกลุ่ม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ ความประพฤติที่ต้องปฏิบัติในสังคม บทบาทต่าง ๆ ที่มนุษย์ต้องกระทำร่วมกันเป็นหมู่คณะ

การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์เป็นเรื่องที่ผู้เรียนจะต้องใช้ความคิด จินตนาการ และทักษะทางภาษา แต่ผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล บางคนขาดความรู้ ความเข้าใจในการแต่งกาพย์ วิธีสอนโดยใช้แบบฝึกช่วยกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงช่วยให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยการร่วมกันคิด อ่าน เขียน ปรัชญาหรือ แสดงความคิดเห็นและแก้ไขข้อบกพร่อง นอกจากนี้ยังมีการอาศัยซึ่งกันและกันโดยการมีส่วนร่วมต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้และเข้าใจปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย จึงสนใจศึกษาค้นคว้าและจะพัฒนาทักษะของนักเรียนเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ด้านเนื้อหา

1. การแต่งกาพย์ โดยใช้เนื้อหาย่อยดังนี้

- การแต่งกาพย์ยานี 11

- การแต่งกาพย์ฉบัง 16

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) โดยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 4 ชุด คือ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสรีจกาพย์ฉบัง 16

ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) จำนวน 8 แผน

ด้านแหล่งข้อมูล

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1.1. ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา จำนวน 1 คน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 คน

1.2 ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ในการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เวลาในการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน จำแนกเป็นนักเรียนโดยใช้นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน

1.3 ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน จำแนกเป็นนักเรียนโดยใช้นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน

1.4 ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน จำแนกเป็นนักเรียนโดยใช้นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)
3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ด้านเนื้อหา การแต่งกาย โดยใช้เนื้อหาต่อไปนี้

- การแต่งกายยानी 11
- การแต่งกายฉบัง 16

โดยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค

LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด 4 ชุด คือ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกายยानी 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสร็จกาพย์ฉบัง 16

ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

ด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนยางโกศลวิทยา อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปรตาม ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนยางโกศลวิทยา อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ด้านตัวแปร

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นียมศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นวัตกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 4 ชุด ดังนี้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสรีจกาพย์ฉับ 16

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็กคละกันตามความสามารถด้านภาษาไทย กลุ่มละเท่า ๆ กัน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนและทำกิจกรรม มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ชั้นเตรียม

1) แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

2) นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

2.2 ชั้นสอน

1) นำเข้าสู่บทเรียน สรุปรเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

2) มอบหมายงาน

2.3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

1) ร่วมกันทำกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ศึกษาคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน

นักเรียนคนที่ 2 บันทึกขั้นตอนหรือรายละเอียดของข้อมูล

นักเรียนคนที่ 3 หาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 4 หาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 5 ตรวจสอบคำตอบ

2.4 ตรวจสอบผลงานและประเมินการทำงานกลุ่ม

ตรวจสอบผลงาน ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขปรับปรุง และนำเสนอ

2.5 ชั้นสรุปบทเรียน

1) นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ตามลำดับ

2) สรุปบทเรียน

3. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ หมายถึง ทักษะในการแต่งกาพย์ยานี 11 และกาพย์ฉับ 16 โดยวัดจากแบบทดสอบการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วัดได้จากคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด E1/E2 กำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพเป็น 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรม และแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ หลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

5. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบอัตนัยที่ใช้วัดทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 และกาพย์ฉิ่ง 16 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 2 ข้อ

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวัดความพึงพอใจได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าเป็น 5 ระดับ จำแนกเป็น 3 ด้านดังนี้

ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ ความหลากหลายความน่าสนใจ เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะ

ประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ประเมินเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ความหลากหลายของแบบฝึกทักษะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์

ประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) ประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมและความรู้ของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ได้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1 วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.2 หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.3 จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย
- 1.6 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

- 2.1 ความหมายของบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์
- 2.2 ประเภทของบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์
- 2.3 คุณค่าของบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์
- 2.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาพย์
- 2.5 ขั้นตอนการฝึกแต่งบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์
- 2.6 เกณฑ์การประเมินบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

- 3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
- 3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
- 3.3 แนวคิดและทฤษฎีในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
- 3.4 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
- 3.5 การสร้างแบบฝึกทักษะ
- 3.6 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

3.7 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ

5. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

5.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

5.4 ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

5.5 บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของครูผู้สอน

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

6.2 การวัดและประเมินความพึงพอใจ

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

7.2 เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองเมืองไทย และเป็นโลกยึดมั่น ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.2 หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

1.3 จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

1.4.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการเรียนรู้อย่างต่อเนือง การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.4.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย

- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

คู่มือการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนนำไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.6 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย และ ความเรียง
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อ
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	ต่างๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ในชุมชน
ม. 4-6	4. คาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	- บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น
	5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นใหม่อย่างมีเหตุผล	- นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน
	6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด	- วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา
	7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	- สารคดี - บันทึกคดี
	8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	- ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท - เทศนา - คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- บทเพลง
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา - แสดงทรรศนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ - โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ - รายงานการประชุม - การกรอกแบบรายการต่าง ๆ
	2. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการ และ วรรณกรรมพื้นบ้าน การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	- สารคดี - บันทึกคดี
	5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่างๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน
	6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	การเขียนรายงานเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ
	7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความ รู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การพูดสรุปแนวคิด และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
ม.4-6	2. วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู	การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู
	3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
	4. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		กำหนดแนวทางนำไป ประยุกต์ใช้
	5. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพูดต่อที่ประชุมชน - การพูดอภิปราย - การพูดแสดงทรรศนะ - การพูดโน้มน้าวใจ
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดู และ การพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา - ลักษณะของภาษา - เสียงในภาษา - ส่วนประกอบของภาษา - องค์ประกอบของพยางค์ และคำ
ม. 4-6	2. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การใช้คำและกลุ่มคำสร้าง ประโยค - คำและสำนวน - การร้อยเรียงประโยค - การเพิ่มคำ - การใช้คำ - การเขียนสะกดคำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	ระดับของภาษา คำราชาศัพท์
	4. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์
	5. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ และภาษาถิ่น
	6. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	หลักการสร้างคำในภาษาไทย
	7. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรม เบื้องต้น - จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดี และวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของ วรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธี ในวรรณคดีและวรรณกรรม - การวิเคราะห์และการวิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรม
	2. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของ วรรณคดีและวรรณกรรม เกี่ยวกับเหตุการณ์ ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของ สังคมในอดีต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคมและวัฒนธรรม
	4. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม
	5. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษาถิ่น - ภาษาถิ่น
	6. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

จากข้อมูลข้างต้นในงานวิจัยนี้จะใช้เนื้อหา เรื่อง การแต่งบทร้อยกรอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

2.1 ความหมายของบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2519, หน้า 208) ได้ให้คำจำกัดความของร้อยกรองไว้ว่า ร้อยกรองเป็นคำเรียกคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ลิลิต กวีวิจารณ์ กลอนต่าง ๆ รวมทั้งบทกวีร่วมสมัยที่แต่งขึ้น ทั้งที่สัมผัสตามแบบแผน ปลอดสัมผัส และเพลงปฏิพากย์ที่มาจากเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่นต่าง ๆ

กำชัย ทองหล่อ (2533, หน้า 537) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่ถูกเรียงร้อยขึ้นโดยมีข้อบังคับ จำกัดความและวรรคตอน ให้รับสัมผัสกัน ตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ในฉันทลักษณ์

นพดล จันทรเพ็ญ (2549, หน้า 3) ได้อธิบายไว้ว่า บทร้อยกรองคืองานเขียนที่ ประกอบด้วย ถ้อยคำ สำนวน ภาษา ที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีกฎเกณฑ์หรือที่เรียกว่า “ฉันทลักษณ์” ซึ่งมีการกำหนด ฉันทลักษณ์ไปตามชนิดของร้อยกรองนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่ผ่านการเรียงร้อยอย่างเป็นระบบตาม รูปแบบของข้อบังคับ วรรคตอน ให้รับสัมผัส ตามกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์ ชนิดต่าง ๆ

2.2 ประเภทของคำประพันธ์

ประทีป วาทิกทินกร (2548, หน้า 49-77) ได้จำแนกประเภทของร้อยกรอง ตามลักษณะ การแต่ง เป็น 5 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ

1. โคลง เป็นร้อยกรองที่มีวิธีเรียบเรียงถ้อยคำเข้าคณะ โดยกำหนดคำเอก คำโท และ สัมผัสเป็นสำคัญ โคลงแบ่งออกเป็น 3 ชนิดใหญ่ คือ โคลงสุภาพ โคลงตัน และโคลงโบราณ

2. ฉันท เป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับคำหนักเบา หรือ คำครุ ใช้เครื่องหมาย (^) ส่วน คำลหุ (ใช้เครื่องหมาย (.) คณะและสัมผัส การแต่งฉันทที่ได้แบบอย่างมาจากอินเดีย ซึ่งมีตำรา แต่ง ฉันทภาษาบาลี ชื่อคัมภีร์วุตโตทัย ซึ่งมีอยู่ 2 ประเภท คือ ฉันทวรรณพฤติ และฉันทมาตราพฤติ และ ฉันทที่ไทยนำมาเป็นแบบอย่างเป็นฉันทวรรณพฤติ แต่ก็ไม่ได้นำมาทั้งหมดคงเลือกแต่งเฉพาะบางชนิด เท่านั้น

3. กภาพ เป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับคล้ายกับฉันท เพียงแต่กภาพมิได้กำหนดครุ ลหุ เท่านั้น กภาพที่นิยมแต่ง เช่น กภาพยานี กภาพฉบัง กภาพสุรางคนางค์ กภาพห่อ-โคลง กภาพขับ ไม้ เป็นต้น

4. กลอน เป็นร้อยกรองประเภทที่มีบังคับ คณะ สัมผัส และเสียง วรรณยุกต์ กลอน แบ่งออกเป็นหลายชนิด และมีชื่อเรียกต่างกันไปหลายอย่าง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กลอน ดอกสร้อย กลอนเสภา กลอนบทละคร กลอนเพลง เป็นต้น

5. ร่าย เป็นร้อยกรองประเภทที่มีบังคับ คณะ สัมผัส และบางชนิดก็บังคับคำเอก คำโท ด้วยลักษณะคณะของร่ายที่เห็นได้ชัดประการหนึ่งก็คือ ไม่กำหนดว่าต้องมีบทละกี่วรรค จะแต่งให้ยาว เท่าไรก็ได้ เพียงแต่มีสัมผัสทวิวรรค และจบลงตามข้อบังคับเท่านั้น ร่ายมีหลายประเภท เช่น ร่าย สุภาพ ร่ายตัน ร่ายยาว ร่ายโบราณ เป็นต้น ถ้านำร่ายไปแต่งร่วมกับโคลงจะเรียกร้อยกรองชนิดนั้นว่า ลิลิต

สรุปได้ว่า บทร้อยกรองของไทย เมื่อแบ่งตามลักษณะการประพันธ์ เราสามารถแบ่งได้ 5 ประเภทใหญ่ ๆ คือ โคลง ฉันท กภาพ กลอน ร่าย ซึ่งในแต่ละประเภท สามารถแบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้อีก สำหรับร้อยกรองที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดทำแบบฝึกทักษะในครั้งนี้ คือ กภาพยานี 11 และ กภาพฉบัง 16 ใช้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนในชั้นนี้ ต้องสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทกภาพได้

2.3 คุณค่าของบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์

นพดล จันทรเพ็ญ (2549, หน้า 4-7) ได้อธิบายไว้ว่า คุณค่าของร้อยกรองจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้อ่านและผู้ฟัง ความรู้พื้นฐานของผู้ประเมิน ตลอดจนประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม คุณค่าของร้อยกรองจำแนกได้ ดังนี้

1. คุณค่าต่อผู้แต่งร้อยกรอง เป็นวิธีการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก นึกคิด โลกทัศน์ และความละเอียดอ่อน จินตนาการ ความสะเทือนอารมณ์และประสบการณ์ของผู้แต่งที่ได้สะท้อนออกมา ถ้าสามารถแต่งบทร้อยกรองให้แสดงออกถึงจุดหมายนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนและงดงาม บทร้อยกรองย่อมจะสะท้อนให้เห็นคุณค่าที่มีต่อผู้แต่ง

2. คุณค่าต่อผู้อ่าน ร้อยกรองที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านผู้ฟังได้รู้จักคนอื่นก่อนรู้จักตนเอง รักคนอื่นก่อนรักตัวเอง และยังช่วยให้ได้เรียนรู้วิธีทำตนให้เหมือนคนอื่นแต่มีความคิดเป็นของตนเองเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข การอ่านจะช่วยเร้าความรู้สึกร้อยกรองบางบทที่ประพันธ์ขึ้นอย่างมีศิลปะกระทบใจผู้อ่านอย่างแรง หรือ “ดี” ใจอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็แงใดในชีวิต เช่น ความรักตนเอง ความรักที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม ความรักที่รุนแรง หรือความรักในมนุษยชาติ เรื่องราวเหล่านี้ล้วนสร้างความพึงพอใจ เร้าความรู้สึกให้รุนแรงมีชีวิตชีวา และเกิดความคิด ความประทับใจและเกิดจิตสำนึกได้ บทร้อยกรองบางบทจะวาดภาพที่สวยงาม ด้วยถ้อยคำอักษรที่มีเสียงไพเราะและมีความหมายเด่นชัด สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง ชี้นำให้ผู้อ่านและผู้ฟังได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เคยเอาใจใส่และสังเกตเห็นมาก่อนช่วยเปิดหูเปิดตาผู้อ่านผู้ฟังให้กว้างมากยิ่งขึ้น บทร้อยกรองที่สะท้อนความคิดบางแง่มุมของผู้แต่งออกมานั้น บางครั้งก็เป็นความคิดที่บริสุทธิ์ บางครั้งก็เชื่อมโยงกับธรรมชาติ บางครั้งก็สะท้อนปัญหาสังคม และบางครั้งก็เป็นธรรมะ นอกจากนี้ บทร้อยกรองยังให้ความสนุกเพลิดเพลินสนุกไปกับรูป รส กลิ่น เสียง สนุกไปกับจินตนาการของกวี สนุกไปกับความคิดของกวี ช่วยผ่อนคลายความเครียด สามารถเปลี่ยนบรรยากาศให้ผู้อ่าน ผู้ฟัง มีความรู้สึกที่ดีขึ้น

3. คุณค่าต่อสังคม บทร้อยกรองสะท้อนให้เห็นชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่าง ๆ ของคนในชาติแต่ละยุคสมัย แสดงให้เห็นถึงความคิด ค่านิยม และอุดมการณ์ของคนในชาติ สิ่งใดที่คนสมัยนั้นเห็นว่าเป็นสิ่งงามก็ย่อมดูดซับความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมต่าง ๆ ไว้ในตัวเอง แล้วสะท้อน แสดงออกมาในรูปของบทร้อยกรองทำให้เกิดความเข้าใจสังคมอีกทางหนึ่ง

สรุปได้ว่า บทร้อยกรองเป็นคำประพันธ์ที่มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์ สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ประพันธ์ถึงผู้อ่าน ผ่านรูปแบบเนื้อหา กลวิธีการแต่งที่น่าสนใจ ถ้อยคำที่ไพเราะ สละสลวย ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจ รวมทั้งเกิดความบันเทิงและความคิดสร้างสรรค์ มีคุณค่าด้านสังคม สะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมและจริยธรรมของคนในสังคม

2.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาพย์

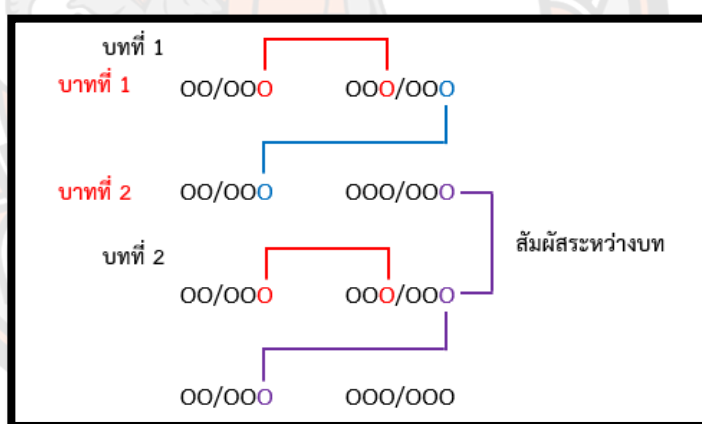
คำประพันธ์ประเภทกาพย์ แบ่งได้ 3 ชนิด คือ กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉับ 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกาพย์ยานี 11 และกาพย์ฉับ 16 มาใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

2.4.1 คำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11

วิเชียร เกษประทุม (2546, หน้า 103-104) ได้กล่าวถึงกฎในการแต่งกาพย์ยานี 11 มีลักษณะบังคับ ดังนี้

1. บทหนึ่งมี 2 บาท บาทหนึ่ง มี 2 วรรค วรรคแรกมี 5 คำ วรรคหลังมี 6 คำ รวมเป็น 11 คำ จึงเรียกว่า กาพย์ยานี 11

2. สัมผัส คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 สัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 2 (เลื่อนมาคำที่ 1 หรือ 2 ก็ได้) คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 3 ถ้าจะแต่งบทต่อไป จะต้องให้คำสุดท้ายของบทต้น สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ของบทต่อไป ซึ่งถือเป็นสัมผัสระหว่างบท ในการแต่งกาพย์ยานี 11 นั้น ถ้าจะให้คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 ของวรรคที่ 4 ด้วย ก็จะเป็นการเพิ่มความไพเราะยิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันนิยมให้สัมผัสกันด้วย ดังภาพประกอบ 1

ภาพ 1 ลักษณะบังคับของกาพย์ยานี 11

3. ถ้อยคำที่ใช้ในวรรคเดียวกัน นิยมให้มีสัมผัสในเหมือนกลอนจึงจะไพเราะ
4. คำสุดท้ายของบท ห้ามใช้คำตายหรือคำที่มีรูปวรรณยุกต์และนิยมใช้เสียงวรรณยุกต์สามัญหรือจัตวา
5. กาพย์ยานีนั้น อาจเรียกว่า กาพย์ยานีลำนานหรือกาพย์ 11 ก็ได้ เหตุที่เรียกว่ากาพย์ยานีนั้น เข้าใจว่าเป็นกาพย์ที่แปลงมาจากฉันทบาลีใน “รัตนสูตร” ซึ่งขึ้นต้นด้วยคำว่า “ยานี” ซึ่งเรียกชื่อตามคำขึ้นต้นนั้น

6. กาศ์ยานี มักนิยมแต่งเป็นบทสวด บทเห่เรือ บทพากย์โขน และบทสรภัญญะที่ใช้ในบทละคร และมักนิยมแต่งเกี่ยวกับตอนที่ เป็นบทพรรณนาโวหารหรือตอนที่ชมสิ่งต่าง ๆ หรือตอนที่โศกเศร้าคร่ำครวญ ตัวอย่างกาศ์ยานี 11

ราตรี โพธิ์เต็ง (2551, หน้า 230) กล่าวถึงลักษณะบังคับของกาศ์ยานี 11 ไว้ดังนี้

1. คณะกาศ์ยานี 11 มีคณะดังนี้ บทหนึ่ง มี 2 บาท บาทหนึ่งมี 2 วรรค วรรคแรก บาทแรกเรียกว่า บาทเอก บาทที่สองเรียกว่าบาทโท จะต้องแต่งให้จบในบาทโทเสมอ

2. สัมผัส สัมผัสบังคับคือคำที่ 5 ของวรรคแรกบาทเอก สัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 2 ในบาทเดียวกัน และคำสุดท้ายของวรรคที่สองในบาทเอก สัมผัสกับคำที่ 5 ของวรรคที่ 3 ในบาทโท สัมผัสเชื่อมระหว่างบทในกรณีที่แต่งเกินกว่าหนึ่งบท ต้องส่งสัมผัสเชื่อม คือ คำสุดท้าย ในวรรคที่สองของบาทโท ส่งสัมผัสเชื่อมกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ในบาทเอกของบทต่อไปสัมผัสใน ไม่บังคับนิยมเช่นเดียวกับกลอน

2.4.2 คำประพันธ์ประเภทกาศ์ฉับ 16

เริงชัย ทองหล่อ (2558, หน้า 34-35) ได้กล่าวถึงลักษณะบังคับของกาศ์ฉับ 16 ไว้ดังนี้

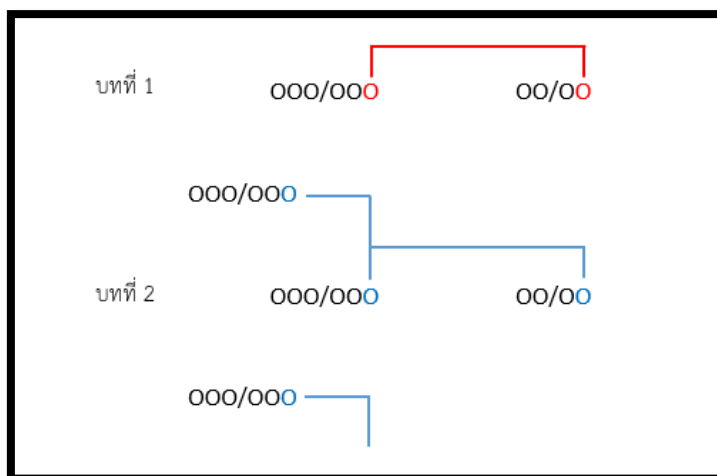
กาศ์ฉับ 16 ประกอบด้วย คณะ พยางค์ และสัมผัส ดังนี้

1. คณะ ของกาศ์ฉับ กำหนดให้ กาศ์ฉับบทหนึ่งมีเพียง 1 บาท แต่มี 3 วรรค คือวรรคต้น วรรคกลาง และวรรคท้าย

2. พยางค์กำหนดให้พยางค์หรือคำในวรรคต้นมี 6 คำ วรรคกลางมี 4 คำ วรรคท้ายมี 6 คำ รวมทั้งบทมี 16 คำ จึงเรียกว่า กาศ์ฉับ 16

3. สัมผัสบังคับคือสัมผัสนอก คำสุดท้ายของวรรคต้นสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคกลาง ถ้าแต่งมากกว่า 1 บท ต้องมีสัมผัสระหว่างบท คือ คำสุดท้ายของวรรคท้ายในบทต้นสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคต้นในบทต่อไป

ส่วนสัมผัสในไม่ใช่สัมผัสบังคับ สัมผัสในที่นี้เป็นสัมผัสสระ นิยมให้อยู่ในช่วงที่เว้นจังหวะการอ่าน สัมผัสในไม่ใช่สัมผัสบังคับของกาศ์ฉับ จึงไม่จำเป็นต้องมีสัมผัสลักษณะนี้ก็ยังไพเราะ กาศ์ฉับ ใช้บรรยายหรือพรรณนาโวหาร และใช้เขียนปนกับฉันทก็ได้และยังนิยมแต่งเป็นบทสวด ดังภาพประกอบ 2

ภาพ 2 ลักษณะบังคับของกาพย์ฉับ 16

สรุป การแต่งกาพย์ยานี 11 ต้องจำว่าในบทหนึ่งมี 2 บาท บาทหนึ่งมี 2 วรรค วรรคแรกมี 5 คำ วรรคหลังมี 6 คำ รวมเป็น 11 คำ จึงเรียกว่า กาพย์ยานี 11 มีสัมผัสสระ และพยัญชนะ นิยมให้มีสัมผัสในเหมือนกลอนจึงจะไพเราะ และกาพย์ฉับ 16 ต้องจำว่าในบทหนึ่งมีเพียง 1 บาท แต่มี 3 วรรค คือวรรคต้น วรรคกลาง และวรรคท้าย ในวรรคต้นมี 6 คำ วรรคกลางมี 4 คำ วรรคท้ายมี 6 คำ รวมทั้งบทมี 16 คำ จึงเรียกว่า กาพย์ฉับ 16 มีสัมผัสนอกเป็นสัมผัสบังคับ คือ คำสุดท้ายของวรรคต้นสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคกลาง ถ้าแต่งมากกว่า 1 บท ต้องมีสัมผัสระหว่างบท คือ คำสุดท้ายของวรรคท้ายในบทต้นสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคต้นในบทต่อไป

2.5 ขั้นตอนการฝึกแต่งบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์

ยุทธ โตดิเทพย์ และสุธีร์ พุ่มกุมาร (2552, หน้า 15-18) กล่าวถึงการเตรียมตัวเป็นนักกลอนไว้ สรุปได้ดังนี้

1. อ่านให้มาก เพื่อให้ตนได้รู้ในสิ่งที่ยังไม่รู้ ทำให้ความคิดเห็นของตนเองขยายกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้ได้เห็นแบบแผนที่ดี

2. จดบันทึกเรื่องราวหรือสำนวนที่ไพเราะเก็บไว้ เพื่อช่วยให้ความจำแม่นยำยิ่งขึ้น

สำลี รักสุทธี (2553, หน้า 29-30) กล่าวถึงข้อควรปฏิบัติของนักแต่งร้อยกรองมือใหม่ สรุปได้ดังนี้

1. ก่อนแต่ง

1.1 ควรหาความรู้และศึกษาตัวอย่างร้อยกรองที่ดี

1.2 ศึกษากฎเกณฑ์ทางฉันทลักษณ์ของร้อยกรองให้เข้าใจ

1.3 ฝึกฝนการแต่งร้อยกรองแบบง่าย ๆ

2. ระหว่างแต่ง

- 2.1 เลือกเรื่องที่มีสาระมาแต่ง
- 2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายและวางเค้าโครงเรื่องให้เป็นระบบ
- 2.3 เริ่มแต่งจากง่ายไปหายาก
- 2.4 เมื่อคิดจะแต่งต้องเริ่มแต่งทันที
- 2.5 เครื่องคิดในระเบียบของฉันทลักษณ์
- 2.6 พิธีพิถันในการเลือกใช้ถ้อยคำให้ไพเราะและเกิดอรรถรส

3. หลังแต่ง

- 3.1 ชัดเกล้าแก้ไขร้อยกรองให้มีอรรถรสและถูกหลักเกณฑ์
- 3.2 ทิ้งไว้ 2 – 3 วันแล้วค่อยกลับมาอ่านทบทวน

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2554, หน้า 232-234) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนบทกวี 3 ขั้นตอน

ดังนี้

1. ผู้เขียนต้องแม่นยำฉันทลักษณ์ เพราะเป็นพื้นฐานของการรู้จักจังหวะและเสียง
2. นำเอารูปแบบมาใช้เนื้อหาหรือความรู้สึกของผู้เขียน โดยเขียนความรู้สึกบนพื้นฐานของแบบแผน
3. ใช้ความคิดพิจารณาคุณค่าของสิ่งที่เขียน วัด 3 อย่าง คือ อารมณ์ อุดมคติ และ

บริสุทธิ์

สรุปได้ว่า การฝึกแต่งบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์ ต้องเริ่มจากการศึกษาตัวอย่างงานเขียนของผู้อื่นก่อน ศึกษาข้อบังคับ ฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ให้แม่นยำ จากนั้นเริ่มงานเขียนของตนเองโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก และจดบันทึกผลงานของตนเองไว้

2.6 เกณฑ์การประเมินบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์

สมาคมกกลอนแห่งประเทศไทย (2553, หน้า 13) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาผลงานที่ส่งเข้าประกวดร้อยกรอง สรุปว่าจะต้องมีรูปแบบถูกต้องตามกรอบและกฎเกณฑ์ ของฉันทลักษณ์ และวรรณศิลป์ ตามรูปแบบฉันทลักษณ์ประเภทนั้น ๆ และพิจารณาถึงความสมบูรณ์และความงามของ “รสความ” ความสมบูรณ์และความงามของ “รสคำ” ใช้ถ้อยคำภาษาถูกต้อง เนื้อหาสาระสร้างสรรค์ จรรโลงสังคม

สำลี รักสุทธี (2553, หน้า 20) กล่าวถึงลักษณะคำประพันธ์ที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. ฉันทลักษณ์ถูกต้องเหมาะสม แต่งได้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของร้อยกรองนั้น ๆ
2. เนื้อความดีหรือใจความดี เนื้อหาสาระมีประโยชน์ ก่อให้เกิดจินตนาการ ความคิด

สร้างสรรค์ และสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับที่ผู้แต่งต้องการ

3. มีความไพเราะ มีความประณีตในการเลือกใช้คำที่มีเสียง จังหวะ และสัมผัสคล้องจองกลมกลืนกัน มีสำนวนโวหารเปรียบเทียบ ก่อให้เกิดอรรถรสและมโนภาพ

สถาบันภาษาไทย (2554, หน้า 3) กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งร้อยกรองในโครงการรักษ์ภาษาไทย ๖ ว่า จะต้องเป็นบทร้อยกรองที่ถูกต้องตามแบบแผนคำประพันธ์และฉันทลักษณ์ โดยพิจารณาให้คะแนนจากความคิดและเนื้อหาที่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง การใช้ภาษาเหมาะสมถูกต้อง ใช้ตัวอักษรตามรูปแบบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด อ่านง่ายและสะอาด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, หน้า 12) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งบทร้อยกรองด้านฉันทลักษณ์และอักขระวิธี โดยพิจารณาการเขียนตัวการ์นต์ และสัมผัส ด้านความคิดและเนื้อหา โดยพิจารณา ชื่อเรื่องกับเนื้อหา นำเสนอแนวคิดสร้างสรรค์ และแปลกใหม่ ด้านกวีโวหาร โดยพิจารณา สัมผัส การใช้โวหารต่าง ๆ อักษรและคำ

สรุปได้ว่า การประเมินการแต่งบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์ ต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ดังนี้

1. ด้านฉันทลักษณ์ หมายถึง บทร้อยกรองหรือบทประพันธ์ที่แต่งขึ้นถูกต้องตรงตามข้อบังคับของบทร้อยกรองแต่ละประเภท
2. ด้านเนื้อหาใจความ หมายถึง บทร้อยกรองหรือบทประพันธ์ที่แต่งขึ้นมีเนื้อหาตรงกับหัวข้อหรือชื่อเรื่องที่กำหนด
3. ด้านการใช้ถ้อยคำภาษา หมายถึง บทร้อยกรองหรือบทประพันธ์ที่แต่งขึ้นใช้ถ้อยคำถูกต้องตามอักขระวิธี มีความไพเราะด้านสัมผัส

โดยสัดส่วนการให้คะแนนนั้น จะให้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

อารีย์ วาศน์อำนวย (2545, หน้า 48) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คืออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ ที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติจากการทบทวนเนื้อหา

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, หน้า 38) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่มีความหลากหลายใช้พัฒนาทักษะที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ได้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง

เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2554, หน้า 18) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะว่า เป็นเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อฝึกทักษะเพิ่มเติมหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนไปแล้ว

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อประกอบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกฝน ทบทวนเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ ช่วยแก้ปัญหาปัญหาการเรียนการสอน ทำให้เกิดความชำนาญในด้านนั้น ๆ อย่างอัตโนมัติ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 111) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ว่าเป็นวิธีการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

เดือนจิต นาราช (2553, หน้า 50) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่ง ที่ให้นักเรียนได้ ฝึกทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ได้ดีขึ้น เพราะได้มีโอกาสนำความรู้ ที่เรียนมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

วารุณี ศิริมาศ (2556, หน้า 63) ได้กล่าวว่า ในกิจกรรมการเรียนการสอน แบบฝึกทักษะถือเป็นว่ามีความจำเป็น เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นสื่อและอุปกรณ์อย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่จะช่วยฝึกให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบฝึกทักษะถือเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ จากการทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะทางด้านการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกทบทวนจนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

3.3 แนวคิดและทฤษฎีในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

กมล ชุกกลิน (2550, หน้า 33-34) ได้ศึกษาจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะได้ดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงอยู่เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกทักษะจึงควรพิจารณาให้ความเหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กเก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กอ่อนในการฝึกแบบฝึกทักษะควรมีทั้งฝึกเป็นรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคละกับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of exercise) การสร้างแบบฝึกควรสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเรื่องหนึ่ง ๆ ซ้ำ ๆ กันหลายครั้งโดยแบบฝึกมีลักษณะหลายรูปแบบ เพื่อ

ไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จนทำให้ความสนใจในการฝึกลดลง และจะไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อนักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เมื่อให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือให้ทำงานใด ๆ จึงควรเฉลยหรือตรวจเพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็ว ดังนั้นแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นจึงควรมีค่าเฉลย เพื่อให้ นักเรียนทราบผลโดยเร็วหรือนักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้เอง เพื่อจะได้รู้ข้อบกพร่องของตนเอง

4. การจูงใจ (Motivation) ในการจะสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน จึงควรจัดทำแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนพบกับความสำเร็จและอยากที่จะทำแบบฝึกต่อไป นอกจากนี้แบบฝึกควรเป็นแบบสั้น ๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลายรูปแบบไม่ซ้ำซาก เช่น อาจจัดแบบฝึกในลักษณะของเกมกิจกรรมในสถานที่ต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และสนุกสนานเหมาะสมกับวัย และความต้องการของเด็ก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล เพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน การเรียนรู้โดยการฝึกฝน ฝึกหัด ทำซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น แบบฝึกทักษะช่วยให้ทราบผลโดยเร็วและรู้ข้อบกพร่องของตนเอง จึงควรมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำแบบฝึกทักษะต่อไป

3.4 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, หน้า 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้

ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิด

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และ

ความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำท้ายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถ

ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

วิลลิตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 112) กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

จากการศึกษา พบว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยเพิ่มทักษะให้กับผู้เรียน แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจึงต้องมีประสิทธิภาพมีองค์ประกอบครบถ้วน มีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหา เรียบเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยากตามลำดับการเรียนรู้ และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้ภาษาและภาพเหมาะสมกับช่วงวัยตามความแตกต่างของบุคคล ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาได้ตามความสามารถ ตามความต้องการ และสามารถประเมินผลจากการศึกษาเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ได้ทันที

3.5 การสร้างแบบฝึกทักษะ

ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547, หน้า 34) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้วครูผู้สอนย่อมทราบดีว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์
2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้ชัดเจนเพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกทักษะเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนเป็นอย่างไร
3. วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยคำ และความหมายอย่างไร คำที่มักมีปัญหาในการอ่านเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้

4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของผู้เรียนในแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร

5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกทักษะว่า ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร มีกิจกรรมอย่างไรบ้าง มีความยาวเพียงไร จะนำเสนออย่างไร

6. ลงมือเขียนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด

7. นำแบบฝึกทักษะนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เพื่อรวบรวมข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกทักษะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เสริมการเรียนรู้

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 112) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะ ควรมีความเหมาะสมกับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ มีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ มีการใช้หลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน ปลูกความสนใจ และความสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องเริ่มจากการสำรวจปัญหา ศึกษาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ และศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จากนั้นจึงลงมือสร้างแบบฝึกทักษะแต่ละชุด นำแบบฝึกทักษะนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจึงจัดพิมพ์ นำไปให้ผู้เรียนใช้ในลำดับต่อไป

3.6 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

จันทร์ อุ่นจิตต์ (2551, หน้า 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ที่คงทน สามารถจดจำเนื้อหา เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเองตลอดเวลา ในขณะที่เรียนสามารถทราบบทความก้าวหน้าของตนเองตลอดจนข้อบกพร่องต่าง ๆ และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ ซึ่งช่วยให้ครูและผู้เรียนประหยัดเวลาในการเรียนรู้

สุคนธ์ สีนพานนท์ (2551, หน้า 88-89) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ที่คงทน ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนสามารถเรียนซ้ำ ฝึกทบทวนได้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เพื่อให้เกิดความแม่นยำของเนื้อหา และสามารถตรวจสอบความรู้ของตนเองได้ทันที

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องนั้น ๆ เพิ่มขึ้น เข้าใจบทเรียน จดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน และยังช่วยให้ครูและผู้เรียนทราบข้อบกพร่องสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ ทำให้ครูช่วยซ่อมเสริมทักษะต่าง ๆ ที่ยังบกพร่องให้เข้าใจ และมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น และสามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองได้

3.7 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 495) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E1 / E2 ให้มีค่าเท่าได้นั้น ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75, 65/65 เป็นต้น โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะดังนี้

การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1 - 3 คน โดยใช้เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในดำเนินกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีพฤติกรรมแบบใด เช่น หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่

การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6 - 10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการดำเนินกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีพฤติกรรมแบบใด เช่น หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำ และประเมินผลลัพธ์คือการทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบ ให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ย จะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการดำเนินกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีพฤติกรรมแบบใด เช่น หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียนนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2 - 3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่ควรทดสอบประสิทธิภาพเกินสามครั้ง ด้วยเหตุนี้ขั้นทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามจึงแทนด้วย 1:10 การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพ เมื่อทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนภาคสนามแล้ว เทียบค่า E1/E2 ที่ได้จากสื่อหรือชุดการสอนกับ E1/E2 ที่ตั้งเกณฑ์ไว้ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าความแปรปรวน 2.5 - 5% อาทินั้นคือประสิทธิภาพของ

สื่อหรือชุดการสอนไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% อาทิ เราตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ 90/90 เมื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบ 1:100 แล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิผล 87.5/87.5 เราก็สามารถยอมรับได้ว่าสื่อหรือชุดการสอน นั้นมีประสิทธิภาพ

การยอมรับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนมี 3 ระดับ คือ

- 1) สูงกว่าเกณฑ์
- 2) เท่าเกณฑ์
- 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ 75/75 เนื่องจากการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์เป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึก โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ชั้นทดลองแบบเดี่ยว นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 3 คน จำแนกเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เวลาในการจัดการเรียนการสอนและทำแบบฝึกทักษะ

2. ชั้นทดลองแบบกลุ่ม นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน จำแนกเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 3 คน

3. ชั้นทดลองแบบภาคสนาม นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 30 คน จำแนกเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 10 คน

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552, หน้า 134) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกัน

และกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552, หน้า 155) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนและเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group work) สามารถสื่อสารกันทำให้พฤติกรรมของเพื่อนคนหนึ่งสนับสนุนหรือส่งเสริมพฤติกรรมของเพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน รวมทั้งการมีความสัมพันธ์ที่ระหว่งกันในกลุ่มมีการถกเถียงปัญหา ปรึกษาหารือกัน สามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนคำถามและคำตอบรวมทั้งร่วมมือกันทำงานในลักษณะกลุ่ม ซึ่งผู้สอนจะใช้กิจกรรมกลุ่ม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถต่างกันร่วมกันทำงานและร่วมกันเรียนในลักษณะของกลุ่มเล็ก ผู้เรียนจะสามารถคิดค้น แสวงหาความรู้ในหัวข้อเรื่อง หรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนดให้ สำหรับรางวัล หรือผลสำเร็จที่ได้รับจะขึ้นอยู่กับสมาชิกของกลุ่ม ที่จะร่วมกันทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน

ทศนา แคมมณี (2553, หน้า 98) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียน ส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะละเลยหรือมองข้ามไป ทั้ง ๆ ที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจน ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครู และเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้มาก

Johnson et al (1991) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ เป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน นักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนจะต้องร่วมกิจกรรมในลักษณะกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกัน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละประมาณ 3 – 6 คน ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นทีม เรียนรู้ การรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งความสำเร็จของตนเองคือความสำเร็จของกลุ่ม

4.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 36-37) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือว่ามุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. สติปัญญา และพัฒนาทักษะการคิด

2. ทักษะทางสังคม เช่น การร่วมมือ การช่วยเหลือ การปฏิสัมพันธ์ในทางสร้างสรรค์ ความอดทนต่อความแตกต่างเรียนรู้ในการฟังพาคคนอื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการทำงานเป็นทีม

3. ตนเอง เช่น การควบคุมตนเองในการเรียน เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองมีความเชื่อมั่น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552, หน้า 134) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการที่พัฒนาผู้เรียนในด้านวิชาการและทักษะทางสังคมเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

ทิศนา แคมมณี (2558, หน้า 265) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือว่า มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่น ๆ

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการร่วมกันศึกษา ผ่านวิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านความรู้และการอยู่ร่วมกันภายในสังคม

5. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีหลายรูปแบบ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ เทคนิค LT (Learning Together) เท่านั้น

5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

Johnson et al (2000) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นั้นเป็นวัฏจักรการเรียนรู้ (Circles of Learning) โดยมีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม

ไสว พักขาว (2544) ได้อธิบายความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ไว้ว่า เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณ หรือการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ เป็นรูปแบบที่มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร มีการแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม

ทิศนา แคมมณี (2548) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อนที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4

คน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ด้วยกัน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ เช่น สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 4 : ตรวจสอบคำตอบ กลุ่มย่อยสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกทุกคนจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้เรียกการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ว่าเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิตชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้รายงาน นำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สรุปได้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ได้แก่ เก่ง ปานกลาง อ่อน อีกทั้งยังสามารถวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคลและกลุ่มได้จากการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้นักเรียนแต่ละคน กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจสอบคำตอบ เป็นการช่วยเหลือกันทำงานภายในกลุ่มให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นักเรียนจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานกลุ่ม

5.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

สุวิทย์ มูลคำ (2546) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อฝึกทักษะเฉพาะเรื่อง เช่น การทดลอง การแก้ปัญหา หรือการสรุปผล
2. เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน

ทิตินา แชนมณี (2548) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อมุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ

2. เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์

3. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษาการพูด ฯลฯ

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน การอยู่ร่วมกันในสังคม ให้มีความรับผิดชอบ และมีทักษะในการแก้ปัญหา

5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

Johnson et al (1991) ได้เสนอการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ โดยรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นี้ จะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถเน้นการสร้างกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมก่อนที่จะทำงานร่วมกันจริง และเน้นการอภิปรายในกลุ่มว่าสมาชิกทำงานช่วยกันได้ดีเพียงใด ขั้นตอนในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ มีขั้นตอนในการเรียนรู้ ดังนี้

1. ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อน กำหนดว่าให้ทำงานอะไร แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของงาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความคิดสร้างสรรค์ ผลงานเอง อาจจะเป็นงานขนาดใหญ่ที่ต้องทำทั้งชั้นเรียน แต่ต้องมีการแบ่งงานกันทำ ในส่วนต่าง ๆ และนำมารวมกัน และจะต้องรับรู้ในงานส่วนอื่น ๆ ของเพื่อนนักเรียนคนอื่นที่ทำด้วย

2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยความสามารถ ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็น กลุ่ม ๆ ละ 3 – 5 คน และทำงานตามที่ครูได้กำหนดไว้ให้ จากนั้นร่วมกันวางแผนการทำงานมอบหมายบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนให้ชัดเจน

3. งานที่ทำนั้นมีลักษณะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในงานส่วนของตนเอง เมื่องานในส่วนของตนเองเสร็จแล้ว จะนำงานของทุกคนมารวมเป็นงานของกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคน

4. มีการนำเสนอผลงานเมื่องานเสร็จสิ้นลง โดยสมาชิกกลุ่มได้ร่วมปรึกษาถึงวิธีการนำเสนอผลงานและวิธีการทำงานของกลุ่ม

5. ครูเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม โดยเน้นผลงานและกระบวนการทำงาน ซึ่งมีวิธีการประเมินโดยคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาสอบถามเกี่ยวกับงานที่ได้ทำ และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือว่ามีลักษณะ ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
 - 4.1 เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
 - 4.2 เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
 - 4.3 เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
 - 4.4 เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
 - 4.5 เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
 - 4.6 เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

หมายเหตุ : เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จแบบฝึกทั้งหมด แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ เข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ในบอร์ด

ประภัสรา โคตะขุน (2556) ได้นำเสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์การสอนให้ชัดเจน
2. จัดกลุ่มให้มีขนาดไม่เกิน 6 คน หากนักเรียนยังใหม่ต่อการเรียนแบบร่วมมือ ควรใช้กลุ่มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีเพศหญิงและเพศชาย แต่ในบางครั้งการจัดนักเรียนที่มีความสามารถเหมือนกัน เข้ากลุ่มเดียวกัน เพื่อฝึกทักษะก็สามารถทำได้
3. จัดให้นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นวง เพื่อให้สามารถสื่อสารพูดคุยกันได้สะดวก
4. จัดเอกสารหรือสื่อการสอนที่ทำให้นักเรียนต้องพึ่งพาอาศัยกัน เช่น จัดเอกสารให้กลุ่มละหนึ่งชุด เพื่อให้นักเรียนแบ่งกันดู แบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยให้แต่ละคนรับผิดชอบในการอ่านและทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างกลุ่มเพื่อให้สมาชิกภายในกลุ่มต้องพึ่งพาช่วยเหลือกันทำให้กลุ่มของตนเป็นกลุ่มที่ชนะ
5. กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้เกิดการพึ่งพากัน ตัวอย่างบทบาทในการทำงานกลุ่มได้แก่ ผู้สรุปย่อ ทำหน้าที่สรุปบทเรียน ผู้ตรวจสอบ ทำหน้าที่สอบถามเพื่อนสมาชิก ผู้กระตุ้น ทำหน้าที่ส่งเสริมชักชวนให้เพื่อนสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็น ผู้บันทึก ทำหน้าที่จด

บันทึกการตัดสินใจของกลุ่มหรือรายงานของกลุ่ม ผู้สังเกต ทำหน้าที่ตรวจสอบความร่วมมือระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม

6. อธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ

7. แจ้งเงื่อนไขเพื่อจัดสภาพให้เกิดความเกี่ยวพันกันในเรื่องของเป้าหมายร่วม อาจทำได้โดยกำหนดให้กลุ่มผลิตผลงานร่วมกันเพียง 1 ชิ้น หรือให้รางวัลกลุ่มจากผลงานของสมาชิกแต่ละคน

8. จัดสภาพให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งจะทำให้ทุกคน มีส่วนให้กับกลุ่ม เช่น ครูจัดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูสุ่มเลือกสมาชิกของคนใดคนหนึ่งขึ้นมารายงานผลงานของกลุ่ม หรือครูเลือกผลงานของสมาชิกคนใดคนหนึ่งมาเป็นตัวแทนของกลุ่มแล้วให้คะแนนกลุ่มจากผลงานของสมาชิกคนนั้น เป็นต้น

9. จัดสภาพให้เกิดความร่วมมือระหว่างกลุ่ม เป็นต้นว่าให้ถามเพื่อนกลุ่มอื่นได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ

10. อธิบายเกณฑ์ของความสำเร็จ การให้คะแนนควรเป็นแบบอิงเกณฑ์มากกว่าอิงกลุ่ม สำหรับกลุ่มแบบแตกต่าง (Heterogeneous Groups) เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแต่ละกลุ่มจะต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป

11. ระบุพฤติกรรมที่คาดหวัง ในระยะแรกพฤติกรรมที่คาดหวัง คือ ให้อยู่กับกลุ่มถามชื่อเพื่อนสมาชิกในพฤติกรรมระดับที่ซับซ้อนขึ้น ได้แก่ ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายทุกคนเข้าใจ และเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม

12. ระหว่างที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ครูมีบทบาท ดังนี้

12.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินการแก้ไขหากนักเรียนประสบปัญหาในการทำงานหรือปัญหาเกี่ยวกับการร่วมมือกัน

12.2 ให้ความช่วยเหลือนักเรียน ครูจำเป็นต้องเข้าไปแทรกในระหว่างการทำงานของนักเรียนเป็นครั้งคราว เพื่อชี้แจงคำสั่ง เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น พูดคุย และเพื่อสอนทักษะการเรียนรู้

12.3 สอนทักษะการร่วมมือเพื่อให้สื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

13. สรุปบทเรียนโดยนักเรียนและครู

14. นักเรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่มและหาแนวทางแก้ไขปัญหาการทำงานในครั้งต่อไป

15. การประเมินผล

15.1 ประเมินผลงานของนักเรียน อาจทำได้หลายวิธี เช่น ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนร่วมมือกัน หรือให้แรงเสริมแบบร่วมมือไปพร้อมกับการให้แรงเสริมรายบุคคล โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคลจากผลงานของแต่ละคนและให้รางวัลกลุ่ม

จากคะแนนรวมของสมาชิกในกลุ่ม หรือนักเรียนได้คะแนนของตนเองรวมกับคะแนนพิเศษ (Bonus Points) ที่ได้จากจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

15.2 ประเมินการทำงานของกลุ่มจากการสังเกตระหว่างเรียน และการอภิปรายในชั้นกระบวนการกลุ่ม

5.4 ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานและการเรียนรู้
2. นักเรียนรู้จักชะของการอยู่ร่วมกันในสังคม
3. นักเรียนซึ่งมีปฏิริยาต่อกันและกันนั้นได้เกิดการเรียนรู้ในเจตคติ ค่านิยมและความรู้

ซึ่งกันและกัน

4. นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ทำให้มีความคิดกว้างขวาง

ทิตินา แคมมณี (2551) ได้ศึกษาข้อดีของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนได้ฝึกการหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยการฝึกการเขียนการอ่านและการ
2. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกความคิด ฝึกหน้าที่ในการทำงาน และการ
3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถและความถนัดในด้านต่าง ๆ
4. ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น (Active Learning) เพราะได้ลงมือปฏิบัติ

ตลอดเวลา

5. การทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะผู้เรียนได้มีเวลาอันจำกัดและได้ช่วยกันคิด

ช่วยกันทำ ฟังพาทอาศัยกัน

ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548) ได้ศึกษาข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไว้ดังนี้

1. ถ้านักเรียนขาดความรับผิดชอบ ขาดความเอาใจใส่ ขาดความกระตือรือร้น จะส่งผลต่อกลุ่มการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

2. ในการทำงานร่วมกัน คิดร่วมกัน คนอ่อนไม่ออกความคิดหรือคิดช้า เป็นผลต่อการทำงานกลุ่ม ทำให้คนคิดช้าไม่ประสบความสำเร็จ

ทิตินา แคมมณี (2551) ได้ศึกษาข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ว่า ถ้าผู้สอนไม่เตรียมการสอน ไม่เตรียมสื่อการเรียนการสอน ไม่เตรียมงานมอบหมายอย่างกระจ่างชัดเจน ความสำเร็จของการสอนก็จะไม่บรรลุเป้าหมาย

5.5 บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของครูผู้สอน

ทศนา แคมมณี (2551) ได้กล่าวถึง

บทบาทของผู้เรียนมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีทัศนคติที่ดีในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
2. แต่ละคนมีความรับผิดชอบตนเอง
3. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน
4. มีการสับเปลี่ยนการเป็นผู้นำ
5. มีความรับผิดชอบร่วมกัน
6. มีการอภิปรายและประเมินผลงาน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน
7. การแบ่งกลุ่ม ไม่ควรใช้เวลามาก ควรแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
8. ครูผู้สอนควรแบ่งกลุ่มที่ผู้เรียนสามารถทำงานด้วยกันได้ ไม่ควรให้ผู้เรียนเลือกกันเอง
9. ควรคละผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลางและต่ำให้อยู่ภายในกลุ่มเดียวกัน ให้

ได้มากที่สุด

บทบาทของผู้สอน ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ต้องวางแผนทักษะการทำงาน เพื่อถ่ายทอดการเรียนรู้
2. สอนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
3. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบ
4. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง
5. อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้
6. กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้
7. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุก ๆ คน
8. สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความคิดให้มากขึ้น
9. ผู้สอนต้องสอนทักษะการเข้าสังคม
10. มีความสัมพันธ์ที่สมดุระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับวัสดุฝึก นักเรียนกับ

นักเรียนโดยมีเงื่อนไขในการสอน ดังนี้

- 10.1 ควรสอนกิจกรรมที่เหมาะสมการเรียนรู้ให้มากที่สุด
- 10.2 ห้องเรียนควรจัดให้เหมาะสมและส่งเสริมผู้เรียนกลุ่มเล็กในการทำงานร่วมกันได้ และครูผู้สอนสามารถเดินไปมาหาสู่ผู้เรียนได้โดยสะดวก
- 10.3 วัสดุอุปกรณ์การเรียนควรจัดให้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการสอน
- 10.4 การสอนวิชาการควรให้รายละเอียดมากที่สุด

10.5 การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ควรสอบถามผู้เรียนแต่ละกลุ่มตกลงร่วมกันว่าจะให้แต่ละคนช่วยกันทำอะไรบ้าง

10.6 สื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียน ข้อมูลต่าง ๆ และการอาศัยซึ่งกันและกัน ควรผลิต/จัดหาให้เหมาะสม

10.7 ผู้สอนควรมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

10.8 ผู้เรียนทุกคนควรช่วยเหลือ และช่วยกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน

10.9 ผู้สอนควรขับเคลื่อนการเรียนรู้จากการทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้ความร่วมมือกับผู้เรียนอย่างแท้จริง

10.10 การวัดผลประเมินผลควรตั้งเกณฑ์การวัดไว้ก่อนเริ่มการเรียนการสอน

บทบาทของครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT จะช่วยให้ครูผู้สอนรู้จักวางแผนการสอน การเตรียมการ และการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานของกลุ่ม นักเรียนต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายภายในกลุ่ม ช่วยกันคิดและหาคำตอบร่วมกัน โดยให้เพื่อนช่วยเพื่อนก่อนที่จะถามครู และครูต้องมีการชมเชย หรือให้รางวัลเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้และการปฏิบัติงานกลุ่ม

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ปรับใช้ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยได้ปรับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับใช้ในงานวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียม

- 1) แจกวัสดุประสงค์ในการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน
- 2) นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

2. ขั้นสอน

- 1) นำเข้าสู่บทเรียน สรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว
- 2) มอบหมายงาน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

ร่วมกันทำกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

- นักเรียนคนที่ 1 ศึกษาคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน
- นักเรียนคนที่ 2 บันทึกขั้นตอนหรือรายละเอียดของข้อมูล
- นักเรียนคนที่ 3 หาคำตอบ
- นักเรียนคนที่ 4 หาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 5 ตรวจสอบคำตอบ

4. ตรวจสอบผลงานและประเมินการทำงานกลุ่ม

ตรวจสอบผลงาน ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขปรับปรุง และนำเสนอ

5. ชิ้นสรุปบทเรียน

- 1) นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ตามลำดับ
- 2) สรุปบทเรียน

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ณัฐชญา เอี่ยมอ่อน (2550, หน้า 35) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบของบุคคลที่มีต่องานหรือกิจกรรม ถ้าเป็นไปในทางบวกจะทำให้เกิดผลดีต่องานและกิจกรรมที่ทำหรือเข้าร่วม แต่ถ้าเป็นไปในทางลบก็จะเกิดผลเสียต่องานหรือกิจกรรมด้วยเช่นกัน

เรื่อนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2554, หน้า 34-35) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคล ที่มีทั้งความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียน การสอน

อรพรรณ ธนาบาล (2555, หน้า 91) กล่าวว่า ความสำเร็จ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทัศนคติและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ โดยจะแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ในทางบวก กับทางลบ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเมื่อผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในทางบวกจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ชอบใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมาว่า ชอบ ไม่ชอบ สนใจ ไม่สนใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ซึ่งการแสดงออกทางพฤติกรรมเหล่านั้นส่งผลต่อการทำงานหรือกิจกรรมได้ทั้งทางบวกและลบ

6.2 การวัดและประเมินความพึงพอใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 74) ได้กล่าวถึง มาตราส่วนประมาณค่า เป็นมาตราวัดชนิดหนึ่ง ที่ใช้สร้างเป็นเครื่องมือแบบสอบถามแบบวัดด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็น สภาพความเป็นจริงตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

2. ระดับที่ให้เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบเดียวกันหรือมีเฉพาะด้านบวกหรือมีเฉพาะด้านลบ โดยอีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับมาก

3. บางข้อจะมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive scale) บางข้อจะมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative scale)

4. สามารถแปลผลการตอบเป็นคะแนนได้ ซึ่งขึ้นกับว่าจะจะเป็นข้อที่มีลักษณะเชิงนิมานหรือเป็นลักษณะเชิงนิเสธ ข้อที่มีลักษณะเชิงนิมาน ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้ 5 คะแนน เห็นด้วยจะได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจจะได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้ 1 คะแนน หรือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เมื่อแปลงผลทางการตอบออกมาเป็นคะแนนแล้วจึงสามารถวัดความเห็น คุณลักษณะ จิตพิสัยออกมาในเชิงปริมาณได้

กล่าวโดยสรุปคือ การสร้างแบบวัดความพึงพอใจจะต้องสร้างให้เหมาะสมกับช่วงวัย สติปัญญา ระดับการศึกษา ครูต้องเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ของความพึงพอใจที่มีทั้งด้านบวกและลบ โดยใช้ภาษาให้ชัดเจน กะทัดรัด เข้าใจง่าย ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบได้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด และในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของบุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 74)

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

สุรัตน์ คำหอมรีน (2559) ได้พัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในด้านความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกนั้นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งในด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วศิมน นันทะแสน (2560) ได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Learning Together ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากผลการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษมากขึ้น หลังจากการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together

ลีตาพัซซ์ ห่องสวีส์ดี (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ กาพย์ยานี 11 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และนักเรียนมีความ พึงพอใจในระดับเหมาะสมที่สุด

ศิริชัย คชวงษ์ (2562) ได้พัฒนาความสามารถการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

วรารณ ศรีกระรัตน (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ ร่วมกับแนวคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมมี ประสิทธิภาพ 84.71/83.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ใน ระดับมากที่สุด

ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต (2563) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเทคนิคการสอนแบบ ร่วมมือ(Learning Together : LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทาง ธุรกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มประชากรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุวพร อังกุลดี (2563) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการพูด โดย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

Nancy (1978) ได้ศึกษาเรื่องการเขียนร้อยกรองในนักเรียนระดับ 7 และ 8 เพื่อศึกษา สภาพการสอนร้อยกรองในด้านวัตถุประสงค์ อุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรม โดยส่งแบบสอบถาม ไปยังครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ 7 และ 8 ในมลรัฐแมสซาชูเซต จำนวน 100 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยกรองที่จัดให้นักเรียนเรียนในระดับนี้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่ครูจัดในการ เรียนการสอนมากที่สุด คือการแบ่งงานให้นักเรียนทำและแสดงผลงานทางการเขียนร้อยกรองของ นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อยที่สุด คือการท่องจำและการแสดงละคร ครูไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอนที่

แตกต่างกันมากนัก เน้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวรรณกรรมร้อยกรอง ในการสอนครูมักใช้วิธีตั้งคำถามมากกว่าการให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดง ในการส่งเสริมความริเริ่มของนักเรียน ครูส่งเสริมด้วยการให้นักเรียนแต่งบทร้อยกรองมากขึ้น

Burcin Gokkurt (2012) ศึกษาผลของเทคนิคการเรียนรู้แบบ Learning Together ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การทดลองครั้งนี้ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีนักเรียนกลุ่มควบคุม 25 คน และนักเรียนกลุ่มทดลอง 25 คน ซึ่งใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Learning Together ในกลุ่มทดลอง และดำเนินการด้วยวิธีการเรียนรู้แบบดั้งเดิมในกลุ่มควบคุม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ประกอบด้วยใช้คำถาม 10 ข้อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คะแนนผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวิเคราะห์โดยใช้ t-test อิสระ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากคะแนนการทดสอบหลังเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองดีกว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมเมื่อสิ้นสุดการศึกษา

Arliani Gunawan Putri (2019) ได้พัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาทักษะการอ่านของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน SMPN 5 Cimahi จำนวน 36 คน โดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า ทักษะการอ่านของนักเรียนหลังจากเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดูได้จากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการสอบก่อนเรียนเท่ากับ 64.81 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการทดสอบหลังเรียนคือ 75.56 สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย รายละเอียด และวิธีการในการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

2.2 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แหล่งข้อมูลประกอบด้วย

1.1. ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

1.2 ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เวลาในการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน จำแนกเป็นนักเรียนโดยใช้นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

1) นักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.50 และมีผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 3.75

2) นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 – 2.50 ละมีผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยระหว่าง 2.50 – 3.00

3) นักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 และมีผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยต่ำกว่า 2.50

1.3 ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย ปีการศึกษา 2563 ตามเกณฑ์ 75/75 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน จำแนกเป็นนักเรียนโดยใช้นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกเช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เวลาในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.4 ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน จำแนกเป็นนักเรียนโดยใช้นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 10 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกเช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่

ใช้ เวลาในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

โดยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ของเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

1.2 สืบหาปัญหาจากการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและรายงานผลการประเมินคุณภาพของวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยในสาระที่ 4 ด้านการแต่งบทร้อยกรองต่ำ

1.3 คัดเลือกเนื้อหาที่มีปัญหาต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนมีทักษะด้านการแต่งบทร้อยกรองต่ำ เพื่อนำมาทำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.4 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยทำการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

- คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

- สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

- หน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา มาตรฐาน/ตัวชี้วัด และโครงสร้างเวลาเรียน

1.5 วิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย สาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำไปกำหนดขอบเขตของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา ของหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.6 ศึกษาเอกสารเพื่อนำไปสู่การสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตอนที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตอนที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

ตอนที่ 3 ศึกษารูปแบบและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำแบบฝึกทักษะ

ตอนที่ 4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

ตอนที่ 5 เอกสารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.7 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชุด คือ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสรีจกภาพยณบึง 16

ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

1.9 นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ และแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสม แล้วนำผลการประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม โดยเกณฑ์ที่กำหนด คือ ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

1.10 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การสะกดผิด การเพิ่มเติมข้อความและรูปภาพเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ การพิมพ์ข้อความตกหล่น ไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปสู่การหาประสิทธิภาพต่อไป

2. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ เป็นแบบประเมินมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของบุญชม ศรีสะอาด มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

2.2 กำหนดขอบข่ายของเนื้อหา

2.3 ร่างแบบสอบถามตามประเด็นที่กำหนด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความเหมาะสมเชิงเนื้อหา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของบุญชม ศรีสะอาด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.4 นำแบบร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบด้านภาษา และเนื้อหา นำมาแก้ไขปรับปรุง แล้วนำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

3. แบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

แบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย เพื่อวัดความสามารถนักเรียนในด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับวิธีสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

3.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนำมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วจัดทำโครงสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

3.3 จัดทำร่างแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ตามโครงสร้างแบบทดสอบ จำนวน 2 ข้อ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยปรับจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, หน้า 12) ให้สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีค 4 ระดับประกอบด้วย รายการประเมิน คำอธิบายระดับคะแนนและค่าน้ำหนัก โดยมีประเด็นการประเมินดังนี้

การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11

- ชื่อบทประพันธ์
- ฉันทลักษณ์
- กวีโวหาร

การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ฉบัง 16

- ชื่อบทประพันธ์
- ฉันทลักษณ์
- กวีโวหาร

4. นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบคำถามในแต่ละข้อว่า “สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และสมรรถภาพการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หรือไม่” โดยเมื่อนำค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ($IOC \geq 0.50$) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 และได้นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุง เพื่อนำไปหาคุณภาพต่อไป

6. นำเกณฑ์การให้คะแนนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
- 3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
- 1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของของเกณฑ์การให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

7. นำแบบประเมินเกณฑ์การให้คะแนนที่ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเรียบร้อยแล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ถือว่าเกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสม/สอดคล้องในระดับมากที่สุด

8. นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์และเกณฑ์การให้คะแนนไปทดลองใช้ โดยมีขั้นตอนการหาคูณภาพดังนี้

8.1 หาคูณภาพของเกณฑ์การให้คะแนน มีขั้นตอนดังนี้

8.1.1 นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ จำนวน 2 ข้อทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์มาแล้ว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

8.1.2 นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ให้ครูที่สอนวิชาภาษาไทยจำนวน 1 ท่านและผู้วิจัย ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ที่สร้างขึ้น พบว่า การตรวจให้คะแนนของทั้ง 2 ท่าน มีความสัมพันธ์กันมาก มีค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนนเท่ากับ 0.93

8.2 หาคูณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์มีขั้นตอนดังนี้

8.2.1 นำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ จำนวน 2 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์มาแล้ว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

8.2.2 ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ พบว่า ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.37-0.38 แล้วหาความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับโดยวิธีของโลเวลมีค่าเท่ากับ 0.97

9. จัดทำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ และเกณฑ์การให้คะแนนฉบับสมบูรณ์

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการสอบถามความพึงพอใจ
4.3 จัดทำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนดแบบประเมินตามแบบของบุญชม ศรีสะอาด

4.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาของแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

4.6 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การดำเนินการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนดังนี้

1.1 การตรวจสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และการใช้เวลาในการศึกษา แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

1.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแล้วไปหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จำนวน 9 คน โดยอธิบายวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบ เก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หลังเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.3 การตรวจสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครไทย อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน โดยอธิบายวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบ เก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หลังเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ช่วง

2.1 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการดังนี้

1) นัดหมายผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) ส่งแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบประเมินแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ให้ผู้เชี่ยวชาญ

3) รับแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบประเมินแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT คืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1) การทำกิจกรรมระหว่างเรียนเพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E1)

2) การทดสอบหลังเรียนเพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 การประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้าน แล้วแปลผลของค่าเป็นระดับความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้ (E1) และการทำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ เพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

ด้านเนื้อหา การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ โดยมีเนื้อหาย่อยดังนี้

- การแต่งกาพย์ยานี 11
- การแต่งกาพย์ฉบัง 16

ด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยางโกลนวิทยา จำนวน 25 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปรตาม ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

2.1 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบแผนการวิจัย

ในการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest posttest design)

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัยในการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ทดสอบ ก่อนเรียน	การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)	ทดสอบ หลังเรียน
O ₁	X	O ₂

เมื่อ

O1 แทน ผลการทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

O2 แทน ผลการทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หลังเรียน

2.2 การเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

แบบแผนการวิจัย

ในการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง (One group posttest only design)

ตาราง 3 แสดงแบบแผนการวิจัยในการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)	ทดสอบ หลังเรียน
X	O ₂

เมื่อ

X แทน การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)

O2 แทน ผลการทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หลังเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1.1 แจกแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.1.2 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาตรวจนับคะแนนเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้าน แล้วแปลผลของค่าเป็นระดับความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ใช้สูตรดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X/N}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียนนอกห้องเรียนหรือออนไลน์
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F/N}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 82)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามข้อนั้นๆ
	\sum	แทน	การรวม
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. ค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธี Brennan โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านร้อยละ 75 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 90) มีสูตรดังนี้

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
	U	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
	n ₁	แทน	จำนวนผู้สอบที่สอบผ่านเกณฑ์
	n ₂	แทน	จำนวนผู้สอบที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน คำนวณจากสูตร (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 83)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r _{xy}	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบสอบซ้ำ
	\sum	หมายถึง	การรวมหรือผลรวม
	N	หมายถึง	จำนวนบุคคล
	X	หมายถึง	คะแนนชุดที่ 1 ตรวจสอบโดยครูที่สอนภาษาไทย
	Y	หมายถึง	คะแนนชุดที่ 2 ตรวจสอบโดยผู้วิจัย
	X ²	หมายถึง	คะแนนยกกำลังสองของแต่ละตัวในชุดที่ 1

Y^2	หมายถึง	คะแนนยกกำลังสองของแต่ละตัวในชุดที่ 2
XY	หมายถึง	คะแนนที่เป็นผลคูณของคะแนนชุดที่ 1 และชุดที่ 2 แต่ละตัว

7. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยสถิติทดสอบที่แบบอิสระ (t – test Dependent) ใช้สูตรดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2541, หน้า 142)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}, df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่
	D	แทน	ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	$\sum D^2$	แทน	กำลังสองของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล (หรือจำนวนคน)
	df	แทน	องศาหรือชั้นความเป็นอิสระ

8. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (t – test One Sample) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2541, หน้า 142) ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S_x}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่
	μ	แทน	เกณฑ์ที่กำหนด
	S_x	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มทดลอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง

9. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ด้วยวิธีการของ โลเวท (Lovett , 241-243 อ้างถึงใน อังคณา สายยศ , 2539 : 25-36) มีสูตรดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum Xi - \sum Xi^2}{(K-1) \sum (Xi-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	K	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and development) ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลดังต่อไปนี้

1.1 ผลการสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด 4 ชุด ดังนี้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสรีจากาพย์ฉับ 16

ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ปรากฏผลดังตาราง ดังนี้

ตาราง 4 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
2. แบบฝึกมีรูปแบบที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ไม่ลอกเลียนแบบใคร	4.00	1.00	มาก
3. จำนวนข้อในการทำแบบฝึกมีความเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4. องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วน สมบูรณ์	4.33	1.15	มาก
5. คำชี้แจงและคำสั่งในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
6. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับนักเรียน โดยฝึกจากง่ายไปหายาก	4.33	0.58	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
7. ภาพประกอบในแบบฝึกมีความชัดเจนเหมาะสมกับนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
8. แบบฝึกสามารถสร้างความสนใจและส่งเสริมความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์	4.00	0.00	มาก
9. แบบฝึกสามารถฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ได้	4.67	0.58	มากที่สุด
10. แบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวกประหยัด และคุ้มค่า	4.00	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	0.34	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการประเมินที่มีความเหมาะสมมากที่สุดตามลำดับคือ เนื้อหาแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 คำชี้แจงและคำสั่งในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ภาพประกอบในแบบฝึกมีความชัดเจนเหมาะสมกับนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และแบบฝึกสามารถสร้างความสนใจและส่งเสริมความสามารถ ในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 รายการประเมินที่มีความเหมาะสมมากตามลำดับคือ องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วน สมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 แบบฝึกมีรูปแบบที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ไม่ลอกเลียนแบบใคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 แบบฝึกมีความเหมาะสมกับนักเรียน โดยฝึกจากง่ายไปหายาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 แบบฝึกมีรูปแบบที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ไม่ลอกเลียนแบบใคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 จำนวนข้อในการทำแบบฝึกมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 แบบฝึกสามารถสร้างความสนใจและส่งเสริมความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และแบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัด และคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

ตาราง 5 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 มีความสอดคล้องทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ			
2.1 มีความสอดคล้องกับเรื่องที่สอน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ชั้นเตรียม ครูมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และเตรียมกลุ่มเรียนมีความเหมาะสมต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนแบบ LT	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 ชั้นสอนมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม และรับความรู้ใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่มมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียน ได้ร่วมกันทำงานกลุ่ม ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 ชั้นตรวจผลงานและประเมินการทำงานกลุ่มมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปคำตอบ	4.67	0.58	มากที่สุด
3.6 ชั้นสรุปบทเรียนมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียน ได้ใช้ความรู้จากการทำงานกลุ่มมาใช้ในการทำแบบฝึกทักษะของตนเอง และสรุปเนื้อหาที่ได้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการแต่งคำประพันธ์	4.67	0.58	มากที่สุด
3.8 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย	4.67	0.58	มากที่สุด
3.9 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.74	0.15	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้			
4.1 มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสมกับเวลา	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.67	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล			
5.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 มีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.89	0.19	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.81	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 สำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 กิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 สื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89

1.3 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ผลปรากฏดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว

ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนจำนวน 3 คน โดยตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เนื้อหา และด้านเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ด้านภาษา ในการจัดการเรียนการสอนคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะยังอธิบายไม่ชัดเจน

ด้านเนื้อหา ยังมีคำผิดในบางข้อความ พิมพ์ตัวเลขผิด

ด้านเวลา เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และทำแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม

การปรับปรุง 1. เขียนคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะให้ละเอียดชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. แก้ไขข้อความที่พิมพ์ผิดให้ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 หาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม

ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย								
ในการทำแบบทดสอบวัดทักษะ								
การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์								
หลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ								
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ								
เทคนิค LT (Learning Together)								
แบบทดสอบวัดทักษะ								
การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์								
แผ่นที่ 1	แผ่นที่ 2	แผ่นที่ 3	แผ่นที่ 4	แผ่นที่ 5	แผ่นที่ 6	แผ่นที่ 7	แผ่นที่ 8	
82.22	79.44	89.24	79.63	79.04	72.73	66.67	70.96	
รวมเฉลี่ยร้อยละ				76.23				รวมเฉลี่ยร้อยละ 75.56
ประสิทธิภาพของกระบวนการ				76.23				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 75.56
$E_1/E_2 = 76.23/75.56$								

จากตาราง 6 พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 76.23 เมื่อพิจารณาแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 8 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 82.22, 79.44, 89.24, 79.63, 79.04, 72.73, 66.67 และ 70.96 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 75.56 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.23/75.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

ขั้นตอนที่ 3 หาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

ตาราง 7 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย								ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำกิจกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ หลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)
แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8		
82.00	82.83	88.75	83.06	80.38	73.33	71.21	72.80	78.05	78.50
รวมเฉลี่ยร้อยละ				78.05				รวมเฉลี่ยร้อยละ 78.50	
ประสิทธิภาพของกระบวนการ				78.05				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 78.50	
$E_1/E_2 = 78.05/78.50$									

จากตาราง 7 พบว่าการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 78.05 เมื่อพิจารณาแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 8 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 82.00, 82.83, 88.75, 83.06, 80.38, 73.33, 71.21 และ 72.80ตามลำดับ มีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 78.50 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.05/78.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 8 แสดงการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 25)

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	25	22.92	2.43	16.48*	.000
หลังเรียน	25	33.44	1.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 22.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 และการทดสอบหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนน

ก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 9 แสดงการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 25)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม		\bar{X}	S.D.	t	Sig.
		คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 75				
หลังเรียน	25	40	30	33.44	1.71	10.06*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นำเสนอดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการ	N = 25		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านปัจจัยนำเข้า			
1.1 แบบฝึกทักษะมีคำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	4.48	0.50	มาก
1.2 แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.88	0.32	มากที่สุด
1.4 กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.68	0.61	มากที่สุด
1.5 แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี	4.92	0.27	มากที่สุด
1.6 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม	4.92	0.27	มากที่สุด
1.7 แบบฝึกมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.56	0.50	มากที่สุด
1.8 แบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.40	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านปัจจัยนำเข้า	4.73	0.25	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการ			
2.1 แบบฝึกทักษะช่วยฝึกทักษะในการแต่งกาพย์ของนักเรียนได้	4.40	0.80	มาก
2.2 แบบฝึกทักษะช่วยให้ฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง	4.52	0.64	มากที่สุด
2.3 แบบฝึกทักษะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น	4.80	0.40	มากที่สุด

รายการ	N = 25		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมนักเรียนด้านการทำงานร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 ขั้นตอนของกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.60	0.69	มากที่สุด
2.6 แบบฝึกทักษะทำทหายความสามารถของนักเรียน	4.68	0.61	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการ	4.72	0.17	มากที่สุด
3. ด้านผลผลิต			
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนการทำงานร่วมกัน	4.92	0.27	มากที่สุด
3.2 นักเรียนสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ได้จากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ	4.60	0.63	มากที่สุด
3.3 แบบฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น	4.72	0.60	มากที่สุด
3.4 กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนำไปแต่งคำประพันธ์เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้อง	4.64	0.62	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านผลผลิต	4.72	0.17	มากที่สุด
ภาพรวม	4.71	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 ด้านกระบวนการ มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 และด้านผลผลิต มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิจัยและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 4 ชุด คือ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสรีจกาพย์ฉบง 16

ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีความคิดเห็นว่า แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมาก และผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ตามความ

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนจำนวน 3 คน โดยตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เนื้อหา และด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษา พบว่า เนื้อหายังมีข้อความบางข้อความพิมพ์ตกหล่น ตัวเลขพิมพ์ผิด เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และทำแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม ผู้วิจัยได้ปรับปรุง โดยการแก้ไขข้อความและตัวเลขที่พิมพ์ผิด ให้ถูกต้อง การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม และหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.23/75.56 และ 78.05/78.50 ตามลำดับ

2. ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 ด้านกระบวนการ มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 และด้านผลผลิต มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 4 ชุด คือ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 สรรคานำไปใช้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ใส่ใจพื้นฐาน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 แต่งเสรีจกพจน์บัง 16

ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง

ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร ตัวชี้วัด เนื้อหาวิชาภาษาไทย เอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แล้วดำเนินการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยผ่านการตรวจแก้ไข และรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษา เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และทำแบบฝึกทักษะ แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ระดับละ 3 คน พบว่า แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการ เท่ากับ 76.23 เมื่อพิจารณาคะแนนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 8 พบว่า มีประสิทธิภาพกระบวนการ เท่ากับ 82.22, 79.44, 89.24, 79.63, 79.04, 72.73, 66.67 และ 70.96 ตามลำดับ และมีประสิทธิภาพของ

ผลลัพธ์ เท่ากับ 75.56 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 76.23/75.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะได้รับการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาจากการประเมินประสิทธิภาพแบบเดี่ยวและจากผู้เชี่ยวชาญมาก่อน แล้ว จากนั้นหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่า แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 78.05 เมื่อพิจารณาคะแนนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 8 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการ เท่ากับ 82.00, 82.83, 88.75, 83.06, 80.38, 73.33, 71.21, 72.80 และ 78.05 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพผลลัพธ์ เท่ากับ 78.50 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.05/78.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีหลักเกณฑ์และขั้นตอน และได้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนลงมือสร้าง อีกทั้ง แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำจากการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ และที่ได้ไปทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม จึงทำให้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิตาพัชร์ ห่องสวัสดิ์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.25/80.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1 เปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 25 คน พบว่า นักเรียนมีทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะสามารถเพิ่มทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ให้นักเรียนได้ฝึกฝน ประกอบกับความน่าสนใจของเนื้อหา และภาพประกอบได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องเป็นระบบ รวมถึงรูปแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐาน สามารถฝึกทักษะจากง่ายไปหายากตามลำดับ

2.2 เปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 เมื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 25 คน พบว่า นักเรียนมีทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะได้ช่วยส่งเสริมความสามารถเพิ่มทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ให้กับนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ คำหอมรีน (2559), วศิมน นันทะแสน (2560), วราภรณ์ ศรีกระรัตน์ (2563), ชรินทร์ พุ่มบัณฑิต (2563) และสุพร อังกุลดี (2563) ที่ทำการวิจัยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ศึกษาความพึงพอใจศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับความพึงพอใจดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 ครูใช้สื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะได้ง่ายยิ่งขึ้น มีคำอธิบายที่ชัดเจนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อนได้ด้วยตนเอง นักเรียนจึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิตาพัชร ห่องสวัสดิ์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 และจากการศึกษาความพึงพอใจพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมที่สุด ทั้งในภาพรวมและจำแนกรายด้าน คือลักษณะการจัดรูปแบบ ลักษณะการจัดภาพ ลักษณะเนื้อหา ลักษณะภาษาที่ใช้ และลักษณะการดำเนินเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแบบฝึกทักษะหรือการศึกษาครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสร้างแบบฝึกทักษะควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน ไม่เข้าใจในคำสั่ง นำไปสู่การเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้อง
2. ครูผู้สอนควรจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนกล้าแสดงออกและ มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ การแบ่งกลุ่ม ควรคละ นักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ได้ แต่ผลงานนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยอาจใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ หรือวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ มาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการแต่งกาพย์ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กมล ชุกลิน. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2533). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บำรุงสาสน์.
- จันทรา อุ่นจิตต์. (2551). แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). การสอน กระบวนการคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: วี.พรินท์ (1991).
- ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ ในยุคไทยแลนด์4.0. วารสารจันทร์เกษมสาร, 26(1), 61-73.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์, 5(1), 1-19.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หลักพิมพ์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2519). วิชาการประพันธ์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ณัฐชญา เอี่ยมอ่อน. (2550). ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดประชาชนของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล ศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอพิบูลย์รักษ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เดือนจิต นาราช. (2553). การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบแผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี.

- ทศนา แคมมณี (2558). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ฉลิไสย. (2541). สถิติเพื่อการวิจัย. เอกสารประกอบการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2549). กวีนิพนธ์ไทย. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. (2554). เขียนอย่างนักเขียนมืออาชีพ. สัจจภูมิ ลอ อ เรียบเรียง. กรุงเทพฯ : เบลโล่การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเหลือ ไจมน. (2555). การแต่งคำประพันธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2548). ร้อยกรอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประภัสรา โคตะขุน. (2556). การเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ LT. สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2562. จาก <https://sites.google.com/site/prapasara/3-5>
- ปฤษณา แจ่มแจ่ม. (2554). การพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดการสอนการแต่งคำประพันธ์ตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT). วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า. (2547). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุทธ โตดิเทพย์ และสุธีร์ พุ่มกุมาร. (2552). คู่มือเรียนเขียนกลอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แม่คำฝาง.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2552). เทคนิคการสอน Teaching Techniques. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราตรี โพธิ์เต็ง. (2551). ทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์ จำกัด.

- เริงชัย ทองหล่อ. (2558). หลักการประพันธ์. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิ่ง.
- เรื่อนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2554). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วราภรณ์ ศรีกะรัตน์. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วศิมล นันทะแสน. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Learning Together ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วารุณี ศิริมาศ. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ร่วมกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อวิชาภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 4 “รัฐประชานุเคราะห์”. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2546). ลักษณะคำประพันธ์ไทย. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2546). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Desing. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. กาลสินธุ์: ประสานมิตรการพิมพ์.
- ศิริชัย คชวงษ์. (2562). การพัฒนาความสามารถแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ยานี. วารสารวิจัยออนไลน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาแพง. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563. จาก <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2403.ru>.
- สถาบันการทดสอบแห่งชาติ. (2562). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน O-NET. สืบค้น เมื่อ 15 พฤษภาคม 2562. จาก <https://bet.obec.go.th/wp-content/uploads/2020/06/onet-p3m3m62562.pdf>.
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

- ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). โครงการรักษภาษาไทยเพื่อเฉลิมพระเกียรติ
เนื่องในโอกาสพระราชพิธี มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554.
สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2563. จาก <https://academic.obec.go.th/web/doc/d/300>.
- สมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย. (2553). โครงการประกวดร้อยกรองออนไลน์สมาคมนักกลอน
แห่งประเทศไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.thai poet.net>
_____/images /column_1280126679/ThaiPoetOnline2553.pdf.
- สำลี รักสุทธี. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและแผนฯ ประกอบสื่อ นวัตกรรม. กรุงเทพฯ:
เพิ่มทรัพย์การพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักงานกฤษฎมตรี. (2560).
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2562). เกณฑ์การแข่งขันกวีเยาวชนคนรุ่นใหม่ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 69/2562. สืบค้นเมื่อ 12
มกราคม 2563. จาก <https://www.sillapa.net/rule62/thai-69.pdf>.
- สิตาพัชร์ ห่องสวัสดิ์. (2561). การใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วารสาร มจร วิชาการล้ำนา, 8(2), 556-568.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน.
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุรัตน์ คำหอมรัตน์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวพร อังกุลดี. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ., 13(1), 220-233.
- สุวิทย์ คำมูล. (2547). กลยุทธ์การสอนสังเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552). วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ทักษะ. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ไสว พักขาว. (2544). หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบัน
ราชภัฏจันทรเกษม.
- อรพรรณ ธุนาบาล. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนควบกล้ำ
เน้นการ เรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนส์ไตร์.

- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อารีย์ วาสน์อำนวย. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Arliani Gunawan Putri (2019). IMPROVING STUDENTS' READING SKILL THROUGH COLLABORATIVE LEARNING, 2, 2614-6320.
- Burcin Gokkurt (2012). The Effects of Learning Together Technique Which is based on Cooperative Learning on Students' **Achievement in Mathematics Class**, 46, 3431-3434.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (1991). Cooperative Learning: Increasing College Faculty Instructional Productivity. **ASHE-FRIC Higher Education Report No.4**. Washington D.C.: The George Washington University.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Stanne, M. B. (2000). **Cooperative learning methods: A meta-analysis**, (December).
- Nancy, S. (1978). The Teaching of Poetry in Grade Seven and Eight-A Survey of Theory, Practices, and Materials. **Dissertation Abstract International**, 39, 2857-2858.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผศ.ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์	อาจารย์ภาควิชาการศึกษา
สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผศ.ดร.วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล	อาจารย์ภาควิชาการศึกษา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. นางณัฐนันท์ แก้วพวง	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนยางโกนวิทยา
อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

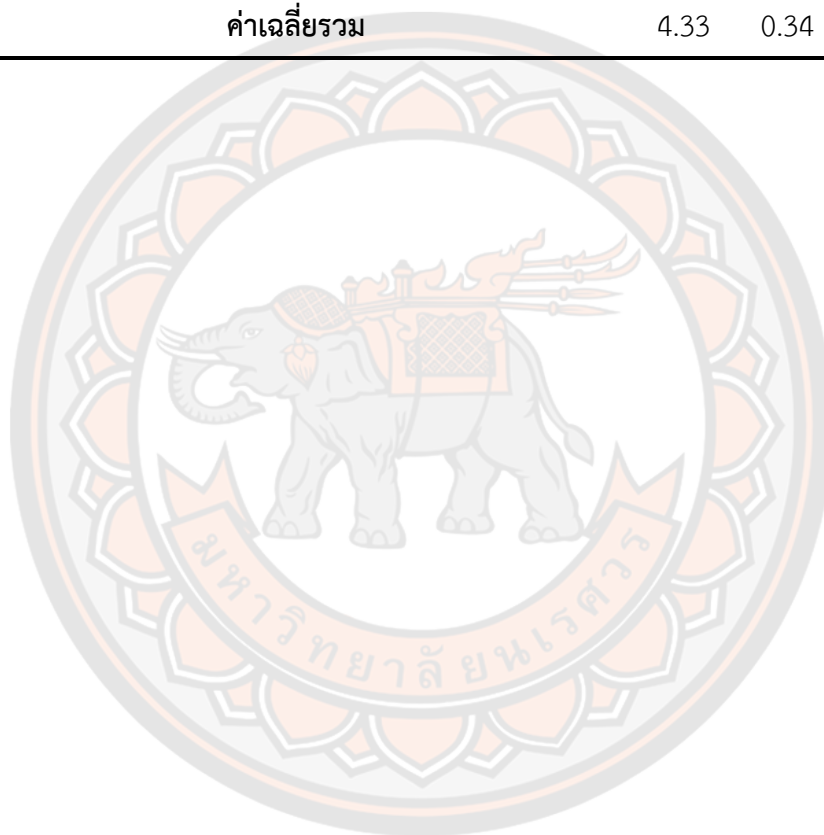

ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	1	2	3			
1. เนื้อหาแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2. แบบฝึกมีรูปแบบที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ไม่ลอกเลียนแบบใคร	3	4	5	4.00	1.00	มาก
3. จำนวนข้อในการทำแบบฝึกมีความเหมาะสม	3	5	4	4.00	1.00	มาก
4. องค์ประกอบของแบบฝึกมีความครบถ้วน สมบูรณ์	3	5	5	4.33	1.15	มาก
5. คำชี้แจงและคำสั่งในแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับนักเรียน โดยฝึกจากง่ายไปหายาก	4	5	4	4.33	0.58	มาก
7. ภาพประกอบในแบบฝึกมีความชัดเจนเหมาะสมกับนักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
8. แบบฝึกสามารถสร้างความสนใจและส่งเสริมความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์	4	4	4	4.00	0.00	มาก

รายการประเมิน	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	1	2	3			
9. แบบฝึกสามารถฝึกทักษะการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทกาพย์ได้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
10. แบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ได้ อย่างสะดวกประหยัด และคุ้มค่า	3	4	5	4.00	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				4.33	0.34	มาก

ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 มีความสอดคล้องทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ						
2.1 มีความสอดคล้องกับเรื่องที่สอน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้						
3.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ชั้นเตรียม ครูมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และเตรียมกลุ่มเรียนมีความเหมาะสมต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนแบบ LT	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 ชั้นสอนมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียน ได้ทบทวนความรู้เดิม และรับความรู้ใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่มมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียน ได้ร่วมกันทำงานกลุ่ม ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
3.5 ชั้นตรวจผลงานและประเมินการทำงาน กลุ่มมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนร่วมกัน อภิปรายและสรุปคำตอบ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.6 ชั้นสรุปบทเรียนมีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จากการทำงานกลุ่ม มาใช้ในการทำแบบฝึกทักษะของตนเอง และสรุปเนื้อหา ที่ได้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเกิด ทักษะด้านการแต่งคำประพันธ์	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.8 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.9 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้						
4.1 มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสมกับเวลา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย				4.67	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 มีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ มีความเหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย				4.89	0.19	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม				4.81	0.30	มากที่สุด

ภาคผนวก ข เกณฑ์การวัดและประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

ประเด็น การประเมิน	ประเด็นการ ประเมินย่อย	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
		4	3	2	1		
นักเรียนสามารถแต่งกาพย์ยานี 11 ได้ถูกต้อง	ข้อบทประพันธ์	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สละสลวย กระชับ เข้าใจง่าย สอดคล้อง กับรูปภาพที่ กำหนดให้	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สละสลวย สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้ แต่ไม่ สละสลวย	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ แต่ไม่ สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้	1	4
	ฉันทลักษณ์	แต่งกาพย์ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ทุกตำแหน่ง ไม่มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาพย์ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดไม่เกิน 2 ตำแหน่ง ไม่มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาพย์ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดไม่เกิน 3 ตำแหน่ง มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาพย์ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดเกิน 3 ตำแหน่ง มีสัมผัสเลื่อน	2	8
	กวีโวหาร	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา ไม่ เลือก สรรคำโดย มี สัมผัสอักษร	2	8

ประเด็น การประเมิน	ประเด็นการ ประเมินย่อย	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
		4	3	2	1		
		เล่นเสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 3 อย่าง ใช้ โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 2 อย่าง มีคำสัมผัสที่ ราบรื่น	เล่นเสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 2 อย่าง ใช้โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 2 อย่าง มีคำสัมผัสที่ ราบรื่น	เล่นเสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 1 อย่าง ใช้โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 1 อย่าง มีคำสัมผัสที่ ราบรื่น	เล่นเสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียนเสียง ธรรมชาติ ไม่ใช้โวหาร ภาพพจน์ ขาดคำสัมผัส มากกว่า 2 ตำแหน่ง		
นักเรียนสามารถแต่งภาพย่ำนี 16 ได้ถูกต้อง	ข้อบทประพันธ์	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สละสลวย กระชับ เข้าใจง่าย สอดคล้อง กับรูปภาพที่ กำหนดให้	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สละสลวย สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้ แต่ไม่ สละสลวย	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ แต่ไม่ สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้	1	4

ประเด็น การประเมิน	ประเด็นการ ประเมินย่อย	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
		4	3	2	1		
	ฉันทลักษณ์	แต่งกาพย์ ฉับ 16 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ทุกตำแหน่ง ไม่มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาพย์ ฉับ 16 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดไม่เกิน 2 ตำแหน่ง ไม่มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาพย์ ฉับ 16 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดไม่เกิน 3 ตำแหน่ง มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาพย์ ฉับ 16 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดเกิน 3 ตำแหน่ง มีสัมผัสเลื่อน	2	8
	กวีโวหาร	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร เล่น เสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 3 อย่าง ใช้ โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 2	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร เล่น เสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 2 อย่าง ใช้โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 2	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร เล่น เสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 1 อย่าง ใช้โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 1	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา ไม่ เลือก สรรคำโดย มี สัมผัสอักษร เล่นเสียง วรรณยุกต์ การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียนเสียง ธรรมชาติ ไม่ใช้โวหาร ภาพพจน์ ขาดคำสัมผัส มากกว่า 2 ตำแหน่ง	2	8

ประเด็น การประเมิน	ประเด็นการ ประเมินย่อย	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
		4	3	2	1		
		อย่าง มีคำสัมผัสนที่ ราบรื่น	อย่าง มีคำสัมผัสนที่ ราบรื่น	อย่าง มีคำสัมผัสนที่ ราบรื่น			
รวม							40

ภาคผนวก ง ผลการพิจารณาคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์ประเภท
กาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	1	2	3			
1. ประเด็นการประเมินมีความ สอดคล้องกับการประเมินทักษะการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ประเด็นการประเมินย่อยมีความ เหมาะสมกับประเด็นการประเมิน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ประเด็นการประเมินย่อยมีความ เหมาะสมและไม่ซ้ำซ้อนกัน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
4. คำอธิบายของระดับคะแนนมีความ สอดคล้องกับประเด็นการประเมิน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. คำอธิบายของระดับคะแนนแต่ละ ระดับไม่ซ้ำซ้อนเป็นไปตามลำดับ คะแนน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6. คำอธิบายของระดับคะแนนมีความ เหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนและ เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม				4.78	0.30	มากที่สุด

ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์
ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 14 แสดงค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของเกณฑ์การให้คะแนนการแต่งคำประพันธ์
ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คนที่	X	Y	XY	X ²	Y ²
1	40	40	1600	1600	1600
2	34	34	1156	1156	1156
3	36	36	1296	1296	1296
4	36	32	1152	1296	1024
5	32	32	1024	1024	1024
6	23	22	506	529	484
7	25	26	650	625	676
8	38	36	1368	1444	1296
9	30	28	840	900	784
10	26	30	780	676	900
11	36	36	1296	1296	1296
12	23	25	575	529	625
13	40	40	1600	1600	1600
14	24	24	576	576	576
15	34	34	1156	1156	1156
16	32	34	1088	1024	1156
17	40	40	1600	1600	1600
18	35	38	1330	1225	1444
19	35	38	1330	1225	1444
20	30	30	900	900	900
21	40	40	1600	1600	1600
22	30	26	780	900	676

คนที่	X	Y	XY	X ²	Y ²
23	34	38	1292	1156	1444
24	36	36	1296	1296	1296
25	26	23	598	676	529
ผลรวม	815	818	27389	27305	27582
ค่าเฉลี่ย	32.6	32.72	1095.56	1092.2	1103.28

$$r_{xy} = 0.93$$

หมายเหตุ X แทน คะแนนจากการตรวจของครูผู้สอนภาษาไทย
Y แทน คะแนนจากการตรวจของผู้วิจัย

ภาคผนวก ฉ ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์
ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

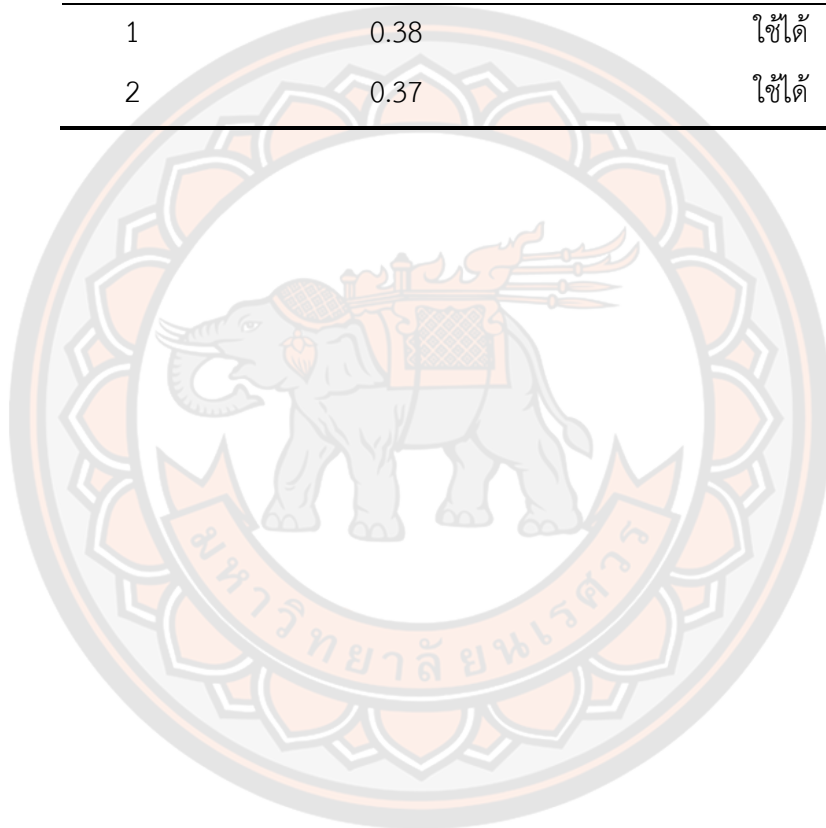
ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์
ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตัวชี้วัด	ข้อความ	ความเห็น			IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ
		จาก					
		ผู้เชี่ยวชาญ	1	2			
ท 4.1 ม. 4-6/4 การแต่งบทร้อยกรอง	1. ให้นักเรียนแต่งกาพย์ยานี 11 จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	
	2. ให้นักเรียนแต่งกาพย์ฉบัง 16 จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท 	1	1	1	1.00	สอดคล้อง	

ภาคผนวก ข ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	อำนาจจำแนก	แปลผล
1	0.38	ใช้ได้
2	0.37	ใช้ได้

ภาคผนวก ข ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

ตาราง 17 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

คนท.	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	รวม	ทดสอบหลังเรียน
	(20)	(20)	(32)	(24)	(44)	(44)	(44)	(44)	(272)	(40)
1	16	18	30	18	37	34	30	32	215	34
2	16	14	30	20	35	32	29	33	209	33
3	18	16	28	20	37	30	30	31	210	28
4	16	15	27	20	33	30	29	30	200	20
5	18	17	27	18	33	34	32	30	209	28
6	18	14	28	20	33	30	30	31	204	28
7	14	16	30	16	35	32	26	32	201	30
8	18	15	29	20	35	32	29	30	208	36
9	14	18	28	20	35	34	29	32	210	35
รวม	148	143	257	172	313	288	264	281	1866	272
เฉลี่ย	16.44	15.89	28.56	19.11	34.78	32.00	29.33	31.22	207.33	30.22
เฉลี่ยร้อยละ	82.22	79.44	89.24	79.63	79.04	72.73	66.67	70.96	76.23	75.65
	E1 = 76.23								E2 = 75.65	
	E1/E2 = 76.23/75.65									

ตาราง 18 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน

คนที่	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	รวม	ทดสอบหลังเรียน
	(20)	(20)	(32)	(24)	(44)	(44)	(44)	(44)	(272)	(40)
1	16	16	28	18	35	34	31	36	214	34
2	20	16	29	22	37	32	32	33	221	30
3	18	18	27	20	37	30	33	33	216	31
4	20	18	27	22	41	34	34	35	231	34
5	16	15	27	20	33	34	29	30	204	31
6	16	18	30	20	33	30	31	36	214	30
7	14	15	29	20	33	36	29	28	204	34
8	18	16	29	22	41	34	32	33	225	30
9	14	18	28	18	36	30	31	28	203	32
10	16	16	30	18	35	30	30	36	211	30
11	14	18	30	20	34	32	29	30	207	33
12	18	16	27	20	37	30	33	31	212	30
13	14	15	27	20	33	36	34	33	212	30
14	16	17	29	22	33	34	32	33	216	31
15	18	18	27	22	37	30	33	31	216	34
16	18	16	30	18	34	30	29	28	203	30
17	18	18	27	20	37	34	32	33	219	30
18	14	17	27	20	33	32	34	31	208	31
19	16	15	29	20	35	32	30	28	205	32
20	14	17	29	20	33	34	32	33	212	31
21	18	16	27	18	37	34	33	35	218	30

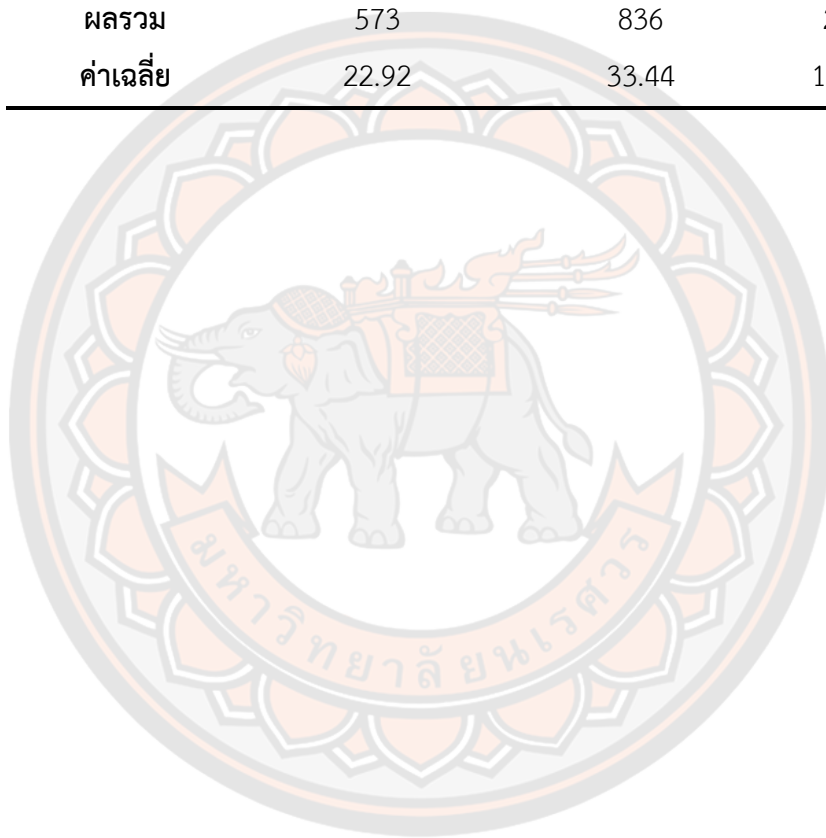
คนที่	แผ่นที่ 1	แผ่นที่ 2	แผ่นที่ 3	แผ่นที่ 4	แผ่นที่ 5	แผ่นที่ 6	แผ่นที่ 7	แผ่นที่ 8	รวม	ทดสอบหลังเรียน
	(20)	(20)	(32)	(24)	(44)	(44)	(44)	(44)	(272)	(40)
22	18	15	28	20	34	30	29	30	204	34
23	16	18	30	18	33	32	29	34	210	31
24	16	15	27	22	35	32	30	28	205	30
25	16	18	29	22	35	30	32	35	217	31
26	16	15	29	20	35	36	34	33	218	30
27	14	16	28	16	34	30	31	28	197	31
28	16	15	29	20	35	34	30	28	207	30
29	18	20	29	20	41	32	32	35	227	33
30	16	16	30	20	35	30	30	36	213	34
รวม	492	497	852	598	1061	968	940	961	6369	942
เฉลี่ย	16.40	16.57	28.40	19.93	35.37	32.27	31.33	32.03	212.30	31.40
เฉลี่ยร้อยละ	82.00	82.83	88.75	83.06	80.38	73.33	71.21	72.80	78.05	78.50
					E1 = 78.05				E2 = 78.50	
					E1/E2 = 78.05/78.50					

ภาคผนวก ฅ ผลคะแนนการแต่งคำประพันธ์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่าง 25 คน

ตาราง 19 แสดงผลคะแนนการแต่งคำประพันธ์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่าง 25 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	ผลต่าง (D)
1	24	36	12
2	23	34	11
3	22	35	24
4	24	32	8
5	25	34	9
6	22	34	12
7	24	33	9
8	24	35	11
9	19	36	17
10	23	31	8
11	25	30	5
12	27	33	6
13	22	30	8
14	18	35	17
15	24	35	11
16	25	33	8
17	20	32	12
18	19	35	16
19	18	32	14
20	22	34	12

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)
	Pre-test	Post-test	
21	24	32	8
22	25	32	7
23	25	35	10
24	24	34	10
25	25	34	9
ผลรวม	573	836	274
ค่าเฉลี่ย	22.92	33.44	10.96

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความสอดคล้องของคำถามที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 20 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของคำถามที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	1	2	3			
	1. ด้านปัจจัยนำเข้า					
1.1 แบบฝึกทักษะมีคำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
1.2 แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
1.3 เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนักเรียน	0	1	1	0.67	0.00	สอดคล้อง
1.4 กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	0	1	1	0.67	0.00	สอดคล้อง
1.5 แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
1.6 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและเหมาะสม	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
1.7 แบบฝึกมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	0	1	1	0.67	0.00	สอดคล้อง
1.8 แบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	0	1	1	0.67	0.00	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ระดับความเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
2. ด้านกระบวนการ						
2.1 แบบฝึกทักษะช่วยฝึกทักษะในการแต่งกายของนักเรียนได้	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
2.2 แบบฝึกทักษะช่วยให้ฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง	0	1	1	0.67	0.00	สอดคล้อง
แบบฝึกทักษะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมนักเรียนด้านการทำงานร่วมกัน	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
2.4 ขั้นตอนของกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
3. ด้านผลผลิต						
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนการทำงานร่วมกัน	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
3.2 นักเรียนสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ได้จากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง
3.3 แบบฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น	0	1	1	0.67	0.00	สอดคล้อง
3.4 กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนำไปแต่งคำประพันธ์เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปปรับใช้ได้ถูกต้อง	1	1	1	1.00	0.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฎ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่งคำ
ประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแต่ง
คำประพันธ์ประเภทกาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning
Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการ	N = 25		ระดับความ พึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านปัจจัยนำเข้า			
1.1 แบบฝึกทักษะมีคำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย	4.48	0.50	มาก
1.2 แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความ เหมาะสมกับนักเรียน	4.88	0.32	มากที่สุด
1.4 กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.68	0.61	มากที่สุด
1.5 แบบฝึกทักษะมีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี	4.92	0.27	มากที่สุด
1.6 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะเพียงพอและ เหมาะสม	4.92	0.27	มากที่สุด
1.7 แบบฝึกมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.56	0.50	มากที่สุด
1.8 แบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.40	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านปัจจัยนำเข้า	4.73	0.25	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการ			
2.1 แบบฝึกทักษะช่วยฝึกทักษะในการแต่งกาพย์ของ นักเรียนได้	4.40	0.80	มาก
2.2 แบบฝึกทักษะช่วยให้ฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง	4.52	0.64	มากที่สุด
2.3 แบบฝึกทักษะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น	4.80	0.40	มากที่สุด
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมนักเรียนด้านการทำงาน ร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการ	N = 25		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
2.5 ขั้นตอนของกิจกรรมในแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.60	0.69	มากที่สุด
2.6 แบบฝึกทักษะทำลายความสามารถของนักเรียน	4.68	0.61	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการ	4.72	0.17	มากที่สุด
3. ด้านผลผลิต			
3.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนการทำงานร่วมกัน	4.92	0.27	มากที่สุด
3.2 นักเรียนสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ได้จากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ	4.60	0.63	มากที่สุด
3.3 แบบฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น	4.72	0.60	มากที่สุด
3.4 กิจกรรมในแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนำไปแต่งคำประพันธ์เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดีนำไปปรับใช้ได้ถูกต้อง	4.64	0.62	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านผลผลิต	4.72	0.17	มากที่สุด
ภาพรวม	4.71	0.48	มากที่สุด

ภาคผนวก ก ตัวอย่าง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภท
กาพย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค LT

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท 31102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การแต่งคำประพันธ์ เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 (1) เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 4

มาตรฐาน

ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ
ของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 4.1 ม. 4-6/4 การแต่งบทร้อยกรอง

สาระสำคัญ

กาพย์ยานี 11 เป็นร้อยกรองประเภทหนึ่งที่ตั้งได้ง่ายและมีความไพเราะ นิยมใช้แต่งใน
โอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การแต่งกาพย์ยานี 11 ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของฉันทลักษณ์และ
การเลือกสรรถ้อยคำที่สละสลวยแฝงแง่คิด คติธรรม คำสอนหรือจุดเน้นด้านต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่
ต้องการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนถอดบทประพันธ์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ (P)

1. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำในการแต่งกาพย์ยานี 11 ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแต่งกาพย์ยานี 11 ได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะ (A)

นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การแต่งบทร้อยกรอง

- การแต่งกาพย์ยานี 11

ภาระชิ้นงาน

- ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกาพย์ยานี 11
- แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11 แบบฝึกทักษะที่ 3.1

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน
2. นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

ขั้นสอน (20 นาที)

3. นำเข้าสู่บทเรียน สรุปรูปเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว
 - นักเรียนและครูร่วมกันทบทวน สรุปรูปเนื้อหาเดิมและอภิปรายเนื้อหาในบทเรียน

เกี่ยวกับ การแต่งกาพย์ยานี 11

- ครูให้นักเรียนเรียงลำดับบทประพันธ์กาพย์ยานี 11 จากแถบประโยคหัวข้อเรื่อง

“บูชาครู” ที่กำหนดให้บนกระดาน

“๑ เพราะครูผู้นำทาง	ไฉ่เรือจ้างรับเงินตรา
พุ่มพานจึงนำมา	กราบบูชาพระคุณครู
หญ้าแพรกแทรกดอกไม้	พร้อมมาลัยอันงามหรู
เข็มดอกออกช่อชู	จากจิตหนูผู้รู้คุณ”

ภาทิพ ศรีสุทธิ

- นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่จัดเรียงแล้ว ถอดบทประพันธ์ข้างต้น พร้อมทั้งสรุป

สาระสำคัญและข้อคิดจากบทประพันธ์

แนวการถอดบทประพันธ์ เพราะครูคือผู้นำทาง ไฉ่เรือจ้างที่รับค่าจ้าง จึงได้นำพานมากราบครู ประกอบไปด้วยหญ้าแพรก ดอกไม้ ดอกเข็ม และมาลัย กราบครูเพราะความเคารพด้วยใจของ

ลูกศิษย์

4. มอบหมายงาน

- ครูมอบหมายภาระงานให้กลุ่มรับผิดชอบตามใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกายพยานี

11

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (35 นาที)

5. ร่วมกันทำกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

- นักเรียนคนที่ 1 ศึกษาคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน
- นักเรียนคนที่ 2 บันทึกขั้นตอนหรือรายละเอียดของข้อมูล
- นักเรียนคนที่ 3 หาคำตอบ
- นักเรียนคนที่ 4 หาคำตอบ
- นักเรียนคนที่ 5 ตรวจสอบคำตอบ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตรวจสอบผลงานและประเมินการทำงานกลุ่ม (15 นาที)

- 6. ตรวจสอบผลงาน ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขปรับปรุง และนำเสนอ
 - นักเรียนตรวจสอบผลงานของกลุ่มตนเองก่อนนำเสนอผลงาน
 - ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบผลงานของแต่ละกลุ่มอีกครั้ง
 - ครูแจ้งผลการทำงานกลุ่มร่วมกันของนักเรียน เพื่อปรับปรุง พัฒนาในครั้งต่อไป

ขั้นสรุปบทเรียน (45 นาที)

7. ทำแบบฝึกทักษะ

- นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11 แบบฝึกทักษะที่ 3.1

- นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกทักษะ

8. สรุปบทเรียน

- ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกาพย์ยานี 11
2. แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11

แหล่งการเรียนรู้

1. แหล่งข้อมูลใน Internets
2. ใบความรู้ในแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี

11

การวัดและการประเมิน

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)			
นักเรียนถอดบทประพันธ์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	ตรวจใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกาพย์ยานี 11	ใบกิจกรรมที่ 1 .การแต่งกาพย์ยานี 11	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P)			
1. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำในการแต่งกาพย์ยานี 11 ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถแต่งกาพย์ยานี 11 ได้ถูกต้อง	ตรวจใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกาพย์ยานี 11	ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกาพย์ยานี 11	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)			
นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรมระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรม	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง.....

1. ผลการจัดการเรียนรู้ตามแบบประเมิน จำนวนนักเรียน.....คน

ด้านความรู้

ผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน คิดเป็น.....% ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน..... คิดเป็น.....%

ด้านทักษะกระบวนการ

ผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน คิดเป็น.....% ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน..... คิดเป็น.....%

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน คิดเป็น.....% ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน..... คิดเป็น.....%

2. ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม

.....

.....

.....

3. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวสุจินดา นวนแก้ว)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกายยานี 11

กลุ่มที่..... สมาชิก

1. ชื่อ.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดบทประพันธ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑ เสียงสรวลระรื่น

เสียงแก้วพู่หรือเสียงใคร

เสียงสรวลเสียงทราวมวย

สุดสายใจพู่ตามมา

๑ ลมช่วยร่ายกลิ่นน่อง

หอมเรื่อยต้องคลองนาสา

เคลือบเคล้นเห็นคล้ายมา

เหลียวหาเจ้าเปลววังเวง

กาพย์เห่เรือ

.....

.....

.....

.....

.....

๑ งามทรงวงตั้งวาด	งามมารยาทนาครกราย
งามพริ้มยิ้มยิ้มพราย	งามคำหวานลานใจถวิล
๑ แต่เข้าเท่าถึงเย็น	กล้ากลืนเชียวเป็นอาจิณ
ชายใดในแผ่นดิน	ไม่เหมือนพี่ที่ตรอมใจ

ภาพย่เห่เรือ

.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เป็นทุกข์	สดใส	รักสนุก	มรรยาท	ธรรม
คง	โฉมตรู	มีธรรม	พรั่งพราย	
ดำรง	ปลดปล่อย	พิชภัย	เชี่ยวชาญ	

๑ ที่ว่ารัก.....	เหตุ.....จึงทุกหนา
รักแท้มัน.....	มีร้างลาด้วย.....
๑ รักนั้นต้อง.....	เป็นหลักค้ำขึ้น.....
อัปลักษณ์ลั้ม.....	ก็ยั้งยั้งซึ่งทรงจำ
.....	
๑ ฟุ้งหญา.....	ล้วนดูดีที่.....
มองดูไร่.....	โฉมโฉมไฉนมาลา
๑ มาลีมีสีขาว	ดู.....ละลานตา
เจ้าอยู่กลางบุปผา	งามหนักหนาเจ้า.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งภาพยยานี 11 จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท

ชื่อบทประพันธ์.....

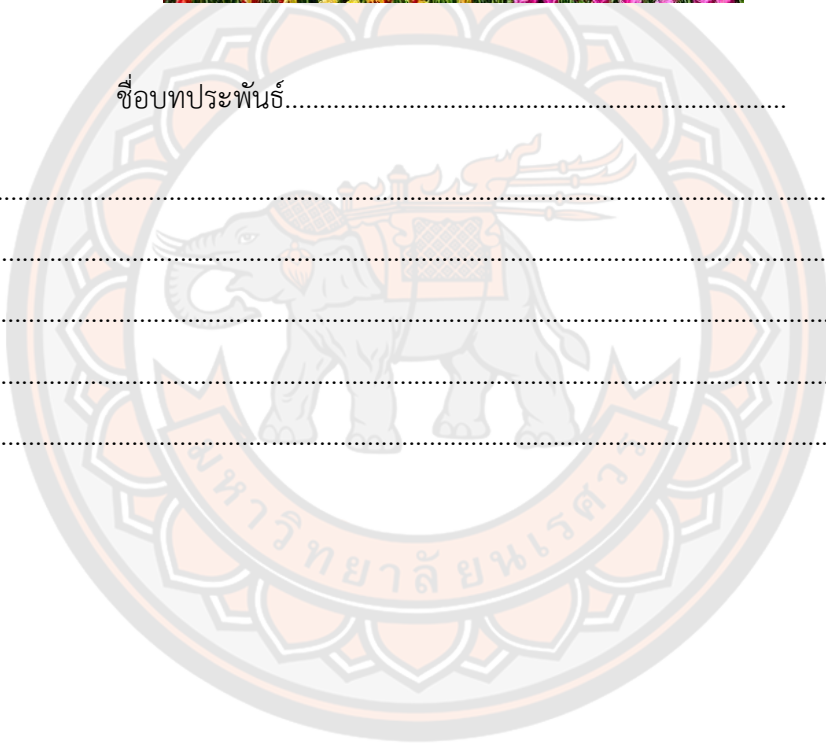
.....

.....

.....

.....

.....

เฉลย ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกายยานี 11

กลุ่มที่..... สมาชิก

1. ชื่อ.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดบทประพันธ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑ เสียงสรวลระรื่น	เสียงแก้วพีหรือเสียงใคร
เสียงสรวลเสียงทราวม้วย	สุดสายใจพีตามมา
๑ ลมช่วยร่ายกลิ่นน่อง	หอมเรื่อยต้องคลองนาสา
เคลือบเคล้นเห็นคล้ายมา	เหลียวหาเจ้าเปล่าวังเวง

กาพย์เห่เรือ

เสียงหัวเราะนี้เสียงแก้วใจพีหรือเสียงใคร เสียงหัวเราะเสียงของนางผู้เป็นยอดรักเหมือนพี
ตามมา ลมแผ่ว ๆ ช่วยพัดกลิ่นหอมของน่องเรื่อยมาจนถึงจุก เหลือบมองเห็นเหมือนเจ้ามาพอมอง
หากลับไม่เห็น

๑ งามทรงวงตั้งวาด	งามมารยาทนาครกราย
งามพริ้มยิ้มแ้มพราย	งามคำหวานลานใจถวิล
๑ แต่เข้าเท่าถึงเย็น	กล้ากลืนเชิญเป็นอาจิด
ชายใดในแผ่นดิน	ไม่เหมือนพีที่ตรอมใจ

กาพย์เห่เรือ

นางเปรียบเป็นดั่งภาพวาด งามทั้งมารยาท รอยยิ้มรวมทั้งคำพูดของน่อง ตั้งแต่เช้าจนถึง
เย็น พีกกล้ากลืนผืนทน ไม่มีชายใดที่จะมาตรอมใจเหมือนพี ที่เฝ้าแต่คิดถึงน่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เป็นทุกข์	สดใส	รักสนุก
มรรคา	ธรรมคง	โฉมตรู
มีธรรม	พรั่งพรู	ดำรง
ปลดปลง	พิชภัย	เชี่ยวชาญ

๑ ที่ว่ารักเป็นทุกข์ เหตุรักสนุกจึงทุกหน
รักแท้มีมรรคา มีรางวัลด้วยธรรมคง
๑ รักนั้นต้องมีธรรม เป็นหลักคำขึ้นดำรง
อัปลักษณ์ล้มปลดปลง ก็ยังยงซึ่งทรงจำ

๑ ฟุ้งหญาเชี่ยวชาญ ล้วนดูดีที่สดใส
มองดูไร่พิชภัย โฉมโฉมไฉนมาลา
๑ มาลีมีสีขาวยิ่งดูพรั่งพรูละลานตา
เจ้าอยู่กลางบุปผา งามหนักหนาเจ้าโฉมตรู

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งภาพยยานี 11 จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท

ชื่อบทประพันธ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอน

แบบประเมินด้านความรู้ ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกายยานี 11

รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณาความสามารถของนักเรียน แล้วให้น้ำหนักคะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	รวม	ระดับคุณภาพ				ผลการประเมิน	
		4 คะแนน	4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
สมาชิกกลุ่มที่.....								
1								
2								
3								
4								
5								
สมาชิกกลุ่มที่.....								
1								
2								
3								
4								
5								

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (ปานกลาง)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ดีขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบประเมินด้านความรู้ ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกายยานี 11
รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	รวม
	4	3	2	1		
นักเรียนถอดบทประพันธ์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	เรียงเรียง เนื้อหาจากบท ประพันธ์ได้ ถูกต้อง แปล คำศัพท์ได้ ถูกต้อง ทุกคำ ใช้ภาษา ได้สละสลวย	เรียงเรียง เนื้อหาจากบท ประพันธ์ได้ ถูกต้อง แปล คำศัพท์ผิด 1 - 2 คำ ใช้ภาษา ได้สละสลวย	เรียงเรียง เนื้อหาจากบท ประพันธ์ได้ ถูกต้องบางส่วน แปลคำศัพท์ผิด 3 - 4 คำ ใช้ภาษาได้ สละสลวย	เรียงเรียง เนื้อหาจากบท ประพันธ์ได้ ถูกต้องบางส่วน แปลคำศัพท์ผิด มากกว่า 4 คำ ใช้ภาษาได้ สละสลวย	1	4
รวม						4

แบบประเมินด้านทักษะ ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกายพยานี 11

รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณาความสามารถของนักเรียน แล้วให้นำหน้าห้คะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	รวม	ระดับคุณภาพ				ผลการประเมิน	
		20 คะแนน	4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
สมาชิกกลุ่มที่.....								
1								
2								
3								
4								
5								
สมาชิกกลุ่มที่.....								
1								
2								
3								
4								
5								

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (ปานกลาง)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่สี่ขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบประเมินด้านทักษะ ใบกิจกรรมที่ 1 การแต่งกาศยานี 11
รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประเด็น การประเมิน	ประเด็นการ ประเมินย่อย	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
		4	3	2	1		
นักเรียนสามารถแต่งกาศยานี 11 ได้ถูกต้อง	ข้อบทประพันธ์	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สละสลวย กระชับ เข้าใจง่าย สอดคล้อง กับรูปภาพที่ กำหนดให้	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สละสลวย สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้ แต่ไม่ สละสลวย	ตั้งข้อบท ประพันธ์ได้ แต่ไม่ สอดคล้อง กับรูปภาพ ที่กำหนดให้	1	4
	ฉันทลักษณ์	แต่งกาศ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ทุกตำแหน่ง ไม่มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาศ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดไม่เกิน 2 ตำแหน่ง ไม่มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาศ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดไม่เกิน 3 ตำแหน่ง มีสัมผัส เลื่อน	แต่งกาศ ยานี 11 ได้ ตรงตาม ฉันทลักษณ์ เชื่อมสัมผัส ผิดเกิน 3 ตำแหน่ง มีสัมผัส เลื่อน	2	8
	กวีโวหาร	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร เล่น เสียง วรรณยุกต์	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร เล่น เสียง วรรณยุกต์	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา เลือกสรรคำ โดย มีสัมผัส อักษร เล่น เสียง วรรณยุกต์	เลือกใช้คำ เหมาะแก่ เนื้อหา ไม่ เลือก สรรคำโดย มี สัมผัสอักษร เล่นเสียง วรรณยุกต์	2	8

ประเด็น การประเมิน	ประเด็นการ ประเมินย่อย	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
		4	3	2	1		
		การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 3 อย่าง ใช้ โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 2 อย่าง มีคำสัมผัสที่ ราบรื่น	การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 2 อย่าง ใช้โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 2 อย่าง มีคำสัมผัสที่ ราบรื่น	การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียน เสียง ธรรมชาติ อย่างน้อย 1 อย่าง ใช้โวหาร ภาพพจน์ อย่างน้อย 1 อย่าง มีคำสัมผัสที่ ราบรื่น	การเล่นคำ การซ้ำคำ คำเลียนเสียง ธรรมชาติ ไม่ใช่โวหาร ภาพพจน์ ขาดคำสัมผัส มากกว่า 2 ตำแหน่ง		
รวม							20

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรม

รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณาความสามารถของนักเรียน แล้วให้นำหน้าห้คะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	รวม	ระดับคุณภาพ				ผลการประเมิน	
		8 คะแนน	4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
สมาชิกกลุ่มที่.....								
1								
2								
3								
4								
5								
สมาชิกกลุ่มที่.....								
1								
2								
3								
4								
5								

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)

(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (ปานกลาง)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่สี่ขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรม
รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

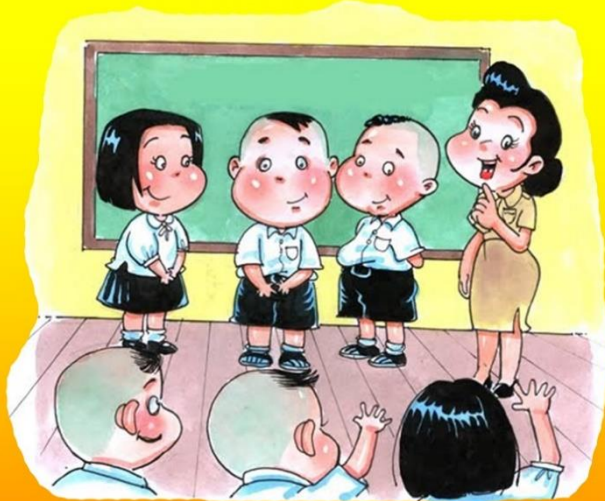
ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
	4	3	2	1		
นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการทำงาน 1. มีความตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ 2. มีความอดทนและ ทุ่มเท ไม่ละทิ้งงาน เมื่อเจอปัญหาหรือ อุปสรรค 3. ปรับปรุงและ พัฒนาการทำงานให้ ดีขึ้นด้วยตนเอง	ปฏิบัติ หรือแสดง พฤติกรรม อย่าง สม่ำเสมอ	ปฏิบัติ หรือแสดง พฤติกรรม บ่อยครั้ง อาจขาด ข้อใดข้อ หนึ่ง	ปฏิบัติ หรือแสดง พฤติกรรม บางครั้ง และไม่ ครบทั้ง 3 ข้อ	ไม่ปฏิบัติ หรือแสดง พฤติกรรม ใดเลยทั้ง 3 ข้อ	2	8
รวม						8

ภาคผนวก รฐ ตัวอย่าง แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบฝึกทักษะ การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อ.....เลขที่.....

จัดทำโดย

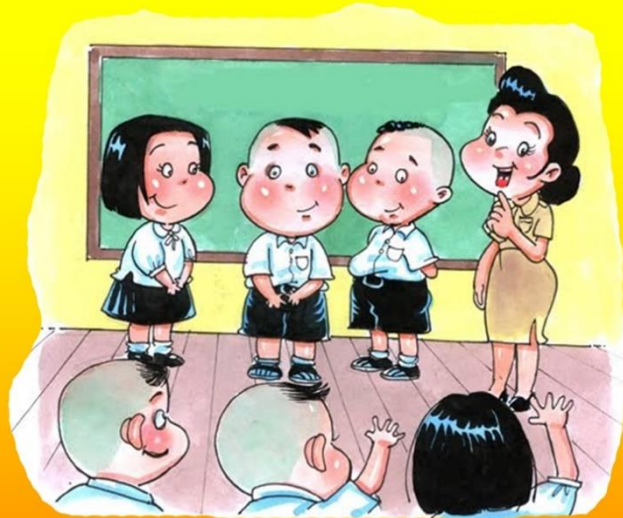
นางสาวอตุจินดา นอนแก้ว

แบบฝึกทักษะ การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์

ชุดที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11

จัดทำโดย

นางสาวอตุจินดา นอนแก้ว

แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ เป็นสื่อนวัตกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกทักษะการเขียน การใช้ภาษาไทย การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในบทร้อยกรองไทย อันเป็นภูมิปัญญาทางภาษาของคนไทยตลอดจนอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ต่อไป แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ จึงเหมาะสำหรับใช้เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ และการใช้ภาษาไทย โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีทั้งหมด 4 ชุด

แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11 เป็นแบบฝึกทักษะเกี่ยวกับการแต่งกาพย์ยานี 11 เพื่อให้นักเรียนสามารถแต่ง คำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 ได้

หน้า

คำชี้แจงสำหรับครู	
คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	
จุดประสงค์การเรียนรู้	
ใบความรู้ชุดที่ 3 การแต่งกายยानी 11	1
แบบฝึกทักษะที่ 1.1 การแต่งกายยानी 11	7
แบบฝึกทักษะที่ 1.2 การแต่งกายยानी 11	8
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1.1 การแต่งกายยानी 11	9
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1.2 การแต่งกายยानी 11	10
บรรณานุกรม	

คำชี้แจงสำหรับครู

แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11 ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การแต่งคำประพันธ์ เรื่องการแต่งกาพย์ยานี 11 ซึ่งแบบฝึกทักษะเล่มนี้ประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ ในการใช้แบบฝึกทักษะเล่มนี้ ครูผู้สอนควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาแบบฝึกทักษะและคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะให้เข้าใจชัดเจนก่อนนำไปใช้สอน
2. ชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะนี้ให้นักเรียนเข้าใจ
3. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้และทำแบบฝึกทักษะ
4. ดำเนินการสอนตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 6 ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนพบปัญหา
5. ประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและให้แรงเสริมในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้หลังใช้แบบฝึกทักษะทุกครั้ง

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

นักเรียนควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. อ่านคำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะและขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ
2. ศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้และและทำแบบฝึกทักษะ โดยตรวจคำตอบจากเฉลยในภาคผนวก แล้วบันทึกคะแนนเพื่อให้ทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. ศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาจากใบความรู้และทำแบบฝึกทักษะด้วยตนเองตามลำดับจนครบถ้วนทุกแบบฝึกทักษะ ด้วยความตั้งใจ มุ่งมั่นในการทำแบบฝึกทักษะให้สำเร็จ มีความซื่อสัตย์ในการตรวจคำตอบจากเฉลย เมื่อพบปัญหาให้นักเรียนขอคำแนะนำจากครูทันที
4. ทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1 ถึงชุดที่ 4 ตามลำดับ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำในการแต่งกาศยยานี 11 ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแต่งกาศยยานี 11 ได้ถูกต้อง

ใบความรู้

ชุดที่ 3 การแต่งกายยยานี 11

โวหารภาพพจน์

ภาพพจน์ หมายถึง คำ หรือ กลุ่มคำ ที่สร้างขึ้นจากกลวิธีในการใช้คำ เพื่อให้ปรากฏภาพที่เด่นชัดและลึกซึ้งขึ้นในใจทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดจินตภาพคล้ายตามการสร้างภาพพจน์เป็นศิลปะทางภาษาชั้นสูงของการแต่งคำประพันธ์ โดยผู้แต่งใช้กลวิธีการเปรียบเทียบที่คมคายในลักษณะต่างๆ ภาพพจน์ที่สำคัญๆ คือ

อุปมา

การเปรียบสิ่งหนึ่งเหมือนอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำเชื่อมเหล่านี้ "เหมือน ราว ราวกับ เปรียบ ดุจ ประดุจ ดัง ดั่ง เฉก เช่น เพียง เพียง ประหนึ่ง ถนัด กล เล่ห์ ปี่มว่า ปาน ครุวนา ปูน ฟ่าง ละม้าย แม่น"

ทนต์แดงดั่งแสงทับทิม

เพชรพริ้มเพรารับกับขง

(อิเหนา)

ไข่นางเกิดในปทุมมา

สุริยวงศ์พงศานันหาไม้

จะมาช่วงชิงกันดั่งผลไม้

อันจะได้นางไปอย่าสงกา

(อิเหนา)

อุปลักษณ์

การเปรียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง มักใช้คำว่า "คือ" และ "เป็น" เช่น ครูคือเรือจ้าง ทหารเป็นรั้วของชาติ

ถึงห้วยโป่งเห็นธารละหานไหล	คงคาใสปลาว่ายคล้ายคล้ายเห็น
มีกรวดแก้วแพรวพรายรายกระเด็น	บ้างแลเห็นเป็นสีบุษราคัม

(นิราศเมืองแกลง)

บางครั้งภาพพจน์อุปลักษณ์ไม่มีคำกริยา “เป็น” และ “คือ” ให้สังเกตเราจะต้องตีความเอง

ตะปุดอกใหญ่ตรึง	บาทา อยู่เฮียด
จิงบอจลีลา	คล่องได้
เชิญผู้ที่เมตตา	แกสั้ว ปวงแฮ
ชักตะปุนี้ให้	ส่งเข้าอัญขยม

(ขัตติยพันธกรณี)

ในที่นี้ เปรียบภาระหน้าที่เป็นตะปุดที่ตรึงเท้าไว้

อุปลักษณ์ ก็คล้ายกับอุปมาโวหารคือเป็นการเปรียบเทียบเหมือนกัน แต่เป็นการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง มักจะมีคำ เป็น คือ มี 3 ลักษณะ

1. ใช้คำกริยา เป็น คือ = เปรียบเป็น เช่น โทสะคือไฟ
2. ใช้คำเปรียบเป็น เช่น ไฟโทสะ ดวงประทีปแห่งโลก ตกเหวรั้งจะตั้งรกรากจนตาย
3. แสดงการเปรียบเทียบโดยปริยาย เช่น มโหรีจากราวป่ามาเรื่อยๆ

อุปลักษณ์จะไม่กล่าวโดยตรงเหมือนอุปมา แต่ใช้วิธีกล่าวเป็นนัยให้เข้าใจเอาเอง ที่สำคัญอุปลักษณ์จะไม่มีคำเชื่อมเหมือนอุปมา

ตัวอย่างเช่น ขอเป็นเกือกทองรองบาทา ไปจนกว่าชีวิตจะบรรลือ
 ทหารเป็นรั้วของชาติ
 ชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของชาติ
 ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ
 ชีวิตคือการต่อสู้ ศัตรูคือยากำลัง

สัญลักษณ์

สัญลักษณ์ เป็นการเรียกชื่อสิ่งๆ หนึ่งโดยใช้คำอื่นมาแทน ไม่เรียกตรงๆ ส่วนใหญ่ คำที่นำมาแทนจะเป็นคำที่เกิดจากการเปรียบเทียบและตีความ ซึ่งใช้กันมานานจนเป็นที่ เข้าใจและรู้จักกันโดยทั่วไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประพันธ์ต้องการเปรียบเทียบเพื่อสร้าง ภาพพจน์หรือมิฉะนั้นก็อาจจะอยู่ในภาวะที่กล่าวโดยตรงไม่ได้ เพราะไม่สมควรจึงต้องใช้

สัญลักษณ์แทน

ตัวอย่างเช่น	เมฆหมอก	แทน	อุปสรรค
	สีดำ	แทน	ความตาย ความชั่วร้าย
	สีขาว	แทน	ความบริสุทธิ์
	กุหลาบแดง	แทน	ความรัก
	หงส์	แทน	คนชั้นสูง
	กา	แทน	คนต่ำต้อย
	ดอกไม้	แทน	ผู้หญิง
	แสงสว่าง	แทน	สติปัญญา

บุคลาธิษฐาน

บุคลาธิษฐาน หรือ บุคคลวัต บุคคลสมมติ คือการกล่าวถึงสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีชีวิต ไม่มีความคิด ไม่มีวิญญาณ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อิฐ ปูน หรือสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์ เช่น ต้นไม้ สัตว์ โดยให้สิ่งต่างๆเหล่านี้ แสดงกิริยาอาการและความรู้สึกได้เหมือนมนุษย์ ให้มีคุณลักษณะต่างๆ เหมือนสิ่งมีชีวิต (บุคลาธิษฐาน มาจากคำว่า บุคคล + อธิษฐาน หมายถึง อธิษฐานให้กลายเป็นบุคคล)

ตัวอย่างเช่น

มองซิ..มองทะเล	เห็นลมคลื่นเห่จูบหิน
บางครั้งมันบ้าปิ่น	กระแทกหินดังครืนครืน
ทะเลไม่เคยหลับไหล	ใครตอบได้ไหมไหนจึงตื่น
บางครั้งยังสะอื้น	ทะเลมันตื่นอยู่รำไป

อติพจน์

อติพจน์ หรือ อธิพจน์ คือโวหารที่กล่าวเกินความจริง เพื่อสร้างและเน้นความรู้สึก และอารมณ์ ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกที่ลึกซึ้ง ภาพพจน์ชนิดนี้นิยมใช้กันมากแม้ในภาษาพูด เพราะเป็นการกล่าวที่ทำให้เห็นภาพได้ง่ายและแสดงความรู้สึกของกวีได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่างเช่น คิดถึงใจจะขาด คอแห้งเป็นผง ร้อนตับจะแตก
 หนาวกระดูกจะหลุด คิดถึงเธอทุกลมหายใจเข้าออก

ในกรณีที่ใช้โวหารต่ำกว่าจริงเรียกว่า "อวพจน์"

ตัวอย่างเช่น เล็กเท่าขี้ตาแมว
 เพียงชั่วลัดนิ้วมือเดียว
 รอสักอึดใจเดียว

สัทพจน์

สัทพจน์ หมายถึง ภาพพจน์ที่เลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงดนตรี เสียงสัตว์ เสียงคลื่น เสียงลม เสียงฝนตก เสียงน้ำไหล ฯลฯ การใช้ภาพพจน์ประเภทนี้จะทำให้เหมือนได้ยินเสียงนั้นจริงๆ

ตัวอย่างเช่น ลูกหมาร้องบ๊อก ๆ ๆ

ลูกนกกร้องจิบ ๆ ๆ ลูกแมวร้องเหมียว ๆ ๆ

เปรี้ยง ๆ ดังเสียงฟ้าฟาด

ตะแลกแตะกตะกตะแลกแตะกตะก กระเดื่องดังแทรกสำรวจสรวลสันต์

คลื่นซัดครืนครืนซ่าที่ผาแดง

น้ำพุพุ่งซ่า ไหลมาผาดฉาน เห็นตระการ เสียงกังวาน

มันดั่งจอกโครม จอกโครม มันดั่งจอก จอก โครม โครม

บัดเดียวดั่งห่างเห่งวังเวงแว่ว

ปรพากย์

ปรพากย์ หรือ ปรพากย์ คือการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกันมากแล้ว อย่างกลมกลืนกันเพื่อเพิ่มความหมายให้มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างเช่น เลวบริสุทธิ์ บาปบริสุทธิ์ สวยเป็นบ้า

สวยอย่างร้ายกาจ สนุกฉิบหาย สวรรค์บนดิน

ยิ่งริบยิ่งซ้ำ น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย

เสียน้อยเสียดาย เสียมากเสียง่าย รักยาวให้บัน รักสั้นให้ต่อ

แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร

ข้อบังคับในการแต่งกาพย์ยานี 11

1. **คณะ** หมายถึง การจัดหมวดหมู่ถ้อยคำในแต่ละวรรค แต่ละบาท แต่ละบท ของกาพย์ยานี 11 ซึ่งแยกออกเป็นลักษณะย่อยดังนี้

1.1 **บท** คือ กาพย์ยานี 11 ตอนหนึ่ง ๆ อาจมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ เนื้อหาของเรื่อง

1.2 **บาท** คือ ส่วนย่อยของกาพย์ยานี 11 แต่ละบท ซึ่งมีมากหรือน้อย แล้วแต่เนื้อหาของเรื่อง

1.3 **วรรค** คือ ส่วนย่อยของบาทอีกครั้งหนึ่ง บาทหนึ่ง ๆ ของกาพย์ยานี 11 แต่ละเนื้อหาจะไม่เท่ากัน

1.4 คำหรือพยางค์

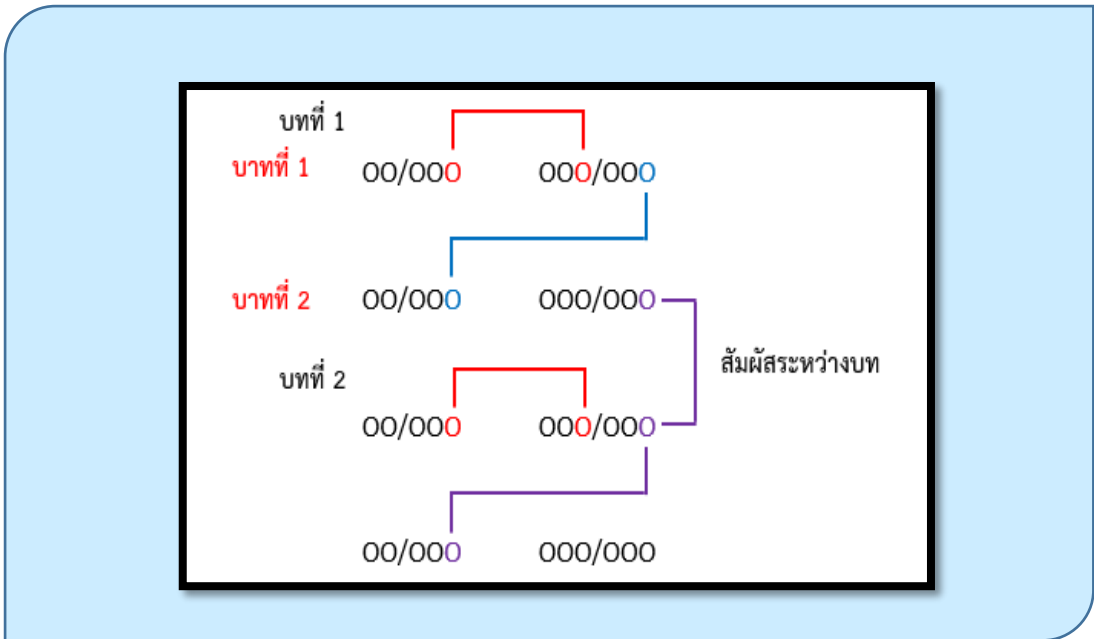
พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ จะได้ความหรือไม่ก็ตาม ในการแต่งกาพย์ยานี 11 เรียกว่า คำหรือพยางค์ เป็นส่วนย่อยของแต่ละวรรค วรรค แรก 5 คำ วรรคหลัง 6 คำ ทุกบาท ทุกบท

กฎ กาพย์ยานี 11 มีคณะดังนี้

- บทหนึ่ง มี 2 บาท บาทที่ 1 เรียกว่า บาทเอก บาทที่ 2 เรียกว่า บาทโท

- แต่ละบาทจะแบ่งเป็น 2 วรรค วรรคแรกมี 5 คำ วรรคหลังมี 6 คำ รวมเป็น 11 คำ ใน 1 บท มี 4 วรรค

- บทหนึ่งมี 4 วรรค วรรคที่ 1 เรียกวรรคสดับ วรรคที่ 2 เรียกวรรครับ วรรคที่ 3 เรียกวรรครอง วรรคที่ 4 เรียกวรรคส่ง

ชุดที่ 3 การแต่งกายยานี 11
แบบฝึกทักษะที่ 3.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฝึกอ่านเขียน	ปากฟ้าใด	จนอยากพัก	จงฝึกไฝ
แม่แก้วตา	อ้างว้าง	แมื่อยอดซู้	สุดเหว้ว้า
ดูอ่อนใจ	รักก็เหน้อย	คิดไปเรื่อย	

- ๑ นภาอากาศกว้าง กลางเวหา
คิดถึง..... ห่วงอาลัย
- ๑ คิดถึง..... ตอนนี้อยู่.....
อัมพร..... ต้องจากไกลสุดนัยนา
.....
- ๑ วุ่นวาย..... เรียนก็หนัก.....
สมอง..... ยังสับสนอยู่ร่ำไป
- ๑ พ่อแม่ส่งให้เรียน แลตั้งใจ
นำรักพับเก็บไว้ ใส่ใจเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งภาพยยานี 11 จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท

ชื่อบทประพันธ์.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 3 การแต่งกายยานี 11
แบบฝึกทักษะที่ 3.2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งกายยานี 11 ให้สมบูรณ์ จำนวน 2 บท

ชื่อบทประพันธ์.....

๑ ปัญญาคือดาบคู่

ชื่อบทประพันธ์.....

๑ ผู้นำทำนองรัก

เฉลยชุดที่ 3 การแต่งกาพย์ยานี 11
แบบฝึกทักษะที่ 3.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฝึกอ่านเขียน	ปากฟ้าใด	จนอยากพัก
จงฝึกใฝ่	แม่แก้วตา	อ้างว้าง
แม่ยอดซู้	สุดเหวว่า	คู่ออนใจ
รักก็เหน้อย	คิดไปเรื่อย	

- ๑ นภาอากาศกว้าง **คูอ้างว้าง**กลางเวหา
คิดถึงแม่แก้วตา **สุดเหวว่า**ห้วงอาลัย
- ๑ คิดถึง**แม่ยอดซู้** **ตอนนี้อยู่**ปากฟ้าใด
อัมพรคู่ออนใจ **ต้องจาก**ไกลสุดนัยนา
-
- ๑ วุ่นวาย**จนอยากพัก** **เรียนก็หนัก**รักก็**เหน้อย**
สมอง**คิดไปเรื่อย** **ยังสับสน**อยู่รำไป
- ๑ พ่อแม่**ส่งให้**เรียน **ฝึกอ่านเขียน**แลตั้งใจ
นำรักพับเก็บไว้ **จงฝึกใฝ่**ใส่ใจเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งภาพยยานี 11 จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท

ชื่อบทประพันธ์.....

.....

.....

.....

.....

เฉลยชุดที่ 3 การแต่งกายยานี 11
แบบฝึกทักษะที่ 3.2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งกายยานี 11 ให้สมบูรณ์ จำนวน 2 บท

ชื่อบทประพันธ์.....

๑ ปัญญาคือดาบสู้

ชื่อบทประพันธ์.....

๑ ลำนำทำนองรัก

อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอน

บรรณานุกรม

ปีศาจชราหมาป่าน้ำแข็งสีเงิน. (2555). หลักการประพันธ์ไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://learnkaweethai.blogspot.com.html>. 10 เมษายน 2563.

ไพรวรินทร์ ขาวงาม. (2556). หนังสือที่เธอถือมา : กาศย์ยานี. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.komchadluek.net/news/knowledge/170839>. 10 เมษายน 2563.

ภักดิ์สร ชื่อดตรง. 2560. บทกลอน, แเปลบทกลอน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/phaphatsorn11/bthklxn-paelb-thk-lxn>. 10 เมษายน 2563.

วิทยา ผิวงาม. ร้อยกรองไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : https://www.baanjomut.com/library_2/thai_poetry/04.html. 10 เมษายน 2563.